

Ainevaldkond „Võõrkeeled”

Sisukord

1.	Ainevaldkond „Võõrkeeled”	5
1.1	Võõrkeelepädevus	5
1.2	Ainevaldkonna õppeained ja maht.....	5
1.3	Ainevaldkonna kirjeldus ja valdkonnasisene lõiming	5
1.4	Üldpädevuste kujundamine	6
1.5	Lõiming	7
1.5.1	Võõrkeelte valdkonna lõiming teiste ainevaldkondadega	7
1.5.2	Läbivate teemade rakendamise võimalusi	8
1.6	Õppetegevuse kavandamine ja korraldamine.....	9
1.7	Hindamise alused	9
1.8	Füüsiline õppekeskkond	10
2	Ainekavad	10
2.1	A-võõrkeel (inglise keel)	10
2.1.1	Õppe- ja kasvatuseesmärgid	10
2.1.2	Õppeaine kirjeldus.....	10
2.2	I kooliaste (3.klass)	11
2.2.1	Õpitulemused	11
2.2.2	Õppesisu	11
2.2.3	Õppetegevus.....	12
2.2.4	Hindamine	12
2.3	II kooliaste (4.-6.klass)	13
2.3.1	Õpitulemused	13
2.3.2	Õppesisu	13
2.3.3	Õppetegevused	15
2.3.4	Hindamine	16
2.4	III kooliaste (7.-9.klass)	16
2.4.1	Õpitulemused	16
2.4.2	Õppesisu	16
2.4.3	Õppetegevused	19
2.4.4	Hindamine	19
3	B-võõrkeel (saksa keel).....	19
3.1	Üldalused	19

3.1.1	Õppe- ja kasvatuseesmärgid	19
3.1.2	Õppeaine kirjeldus.....	20
3.2	6.klass	21
3.2.1	Õpitulemused	21
3.2.2	Õppesisu	21
3.2.3	Õppetegevus.....	21
3.2.4	Hindamine	22
3.3	7.klass	22
3.3.1	Õpitulemused	22
3.3.2	Õppesisu	23
3.3.3	Õppetegevus.....	23
3.3.4	Hindamine	24
3.4	8.klass	24
3.4.1	Õpitulemused	24
3.4.2	Õppetegevus.....	25
3.4.3	Hindamine	25
3.5	9.klass	26
3.5.1	Õpitulemused	26
3.5.2	Õppesisu	26
3.5.3	Õppetegevus.....	27
3.5.4	Hindamine	27
4	B-võõrkeel (vene keel).....	28
4.1	Üldalused	28
4.1.1	Õppe- ja kasvatuseesmärgid	28
4.1.2	Õppeaine kirjeldus.....	28
4.2	II kooliaste	29
4.2.1	Õpitulemused	29
4.2.2	Õppesisu	29
4.2.3	Õppetegevus.....	30
4.2.4	Hindamine	30
4.3	III kooliaste	30
4.3.1	Õpitulemused	30
4.3.2	Õppesisu	31
4.3.3	Õppetegevus.....	32

4.3.4	Hindamine	33
5	Keeleuskustasemed A1.1 – C1.....	33

1. Ainevaldkond „Võõrkeeled”

1.1 Võõrkeelepädevus

Võõrkeelte õpetamise eesmärk põhikoolis on kujundada õpilastes eakohane võõrkeelepädevus, s.o. suutlikkus mõista ja tõlgendada võõrkeeles esitatut, suhelda eesmärgipäraselt nii kõnes kui ka kirjas, järgides vastavaid kultuuritavasid; mõista ja väärtustada erinevaid kultuure, oma kultuuri ning teiste kultuuride sarnasusi ja erinevusi; mõista, et elus on vaja vallata mitut võõrkeelt.

Võõrkeelte õpetamise kaudu taotletakse, et põhikooli lõpuks õpilane:

- 1) omandab keeleoskuse tasemel, mis võimaldab autentses teiskeelses keskkonnas iseseisvalt toimida;
- 2) on võimeline osalema erinevates võõrkeelsetes projektides, jätkama õpinguid emakeelest erinevas keeles ning on konkurentsivõimeline tulevases tööelus;
- 3) tunneb erinevaid keeli kõnelevaid rahvaid ja nende kultuure;
- 4) mõistab oma kultuuri ning teiste kultuuride sarnasusi ja erinevusi ning väärtustab neid;
- 5) omandab edasiseks õppimiseks vajalikud oskused, mis suurendavad enesekindlust õppida võõrkeeli ja suhelda võõrkeeltes.

1.2 Ainevaldkonna õppeained ja maht

Ainevaldkonda kuuluvad A-võõrkeel, B-võõrkeel. A-võõrkeelena õpitakse inglise keelt. B-võõrkeelena saksa ja vene keelt.

A-võõrkeele õppimist alustatakse I kooliastmes ja B-võõrkeelt II kooliastmes.

Võõrkeelte nädalatunnid jaotuvad kooliastmeti niiviisi

I kooliaste

- 1) A-võõrkeel – 4 nädalatundi

II kooliaste

- 1) A-võõrkeel(4.-6.klass) – 11 nädalatundi
- 2) B-võõrkeel – 4 nädalatundi

III kooliaste

- 1) A-võõrkeel – 9 nädalatundi
- 2) B-võõrkeel – 9 nädalatundi

1.3 Ainevaldkonna kirjeldus ja valdkonnasisene lõiming

Võõrkeeled avardavad inimese tunnetusvõimalusi ning suutlikkust mõista ja väärtustada mitmekultuurilist maailma, arendavad erinevate keeleliste ja mittekeeleliste vahenditega süsteemset mõtlemist ning eneseväljendusvõimalusi. Võõrkeeled arendavad kultuuriteadlikku suhtlusvõimet, andes teadmisi eri maade ja erinevaid keeli kõnelevate rahvaste kohta.

Ainevaldkonda kuuluvate võõrkeelte õpe lähtub Euroopa keeleõppe raamdokumendi põhimõtetest ning selles kirjeldatud keeleoskustasemetest.). Kõigi võõrkeelte (k.a eesti keel teise keelena) õpitulemusi on raamdokumendile toetudes kirjeldatud ühtsetel alustel.

Õpitulemused erinevates osaoskustes on esitatud ainevaldkonnakava lõpus keeleoskustasemete tabelis punktis 2.4. Raamdokumendi ja Euroopa keelemapi põhimõtete rakendamine õppes võimaldab motiveerida õpilasi õppima võõrkeeli, arvestada nende ealist ning individuaalset eripära, suunata erineva edasijõudmisega õpilasi seadma endale jõukohaseid õpieesmärke ning anda õpilastele objektiivset tagasisidet saavutatud kohta. Kõik see toetab õpimotivatsiooni püsimist ning iseseisva õppija kujunemist.

Nüüdisaegne keeleõpe on allutatud kommunikatiivsetele vajadustele, lähtutakse õppijast ja tema suhtluseesmärkidest. Keeleõppes on tähtis eelkõige keele kasutamise oskus, mitte pelgalt keele struktuuri tundmine. Keeleline korrektsus kujuneb õppijal pikaajalise töö tulemusena.

Suhtluspädevust kujundatakse keele nelja osaoskuse - kuulamise, lugemise, rääkimise ja kirjutamise – arendamise kaudu, seepärast on ka õpitulemused on esitatud osaoskuste kaupa. Neid osaoskusi õpetatakse lõimitult. Keeleõpe rikastab mõtlemist, arendab oskust end täpselt väljendada, luua tekste ning nendest aru saada. Nendes valdkondades toetub võõrkeeleõpetus emakeeleõpetusele ja vastupidi.

Põhikooli õpilases arendatakse oskust võrrelda oma ja võõrast kultuuri, leida nende sarnasusi ja erinevusi, mõista ja väärtustada teiste kultuuride ja keelte eripära, olla salliv ning vältida eelarvamuslikku suhtumist võõrapärasesse. Teiste kultuuride tundmine aitab teadlikumalt tajuda oma keele ja kultuuri spetsiifikat.

Võõrkeeleõpe nõuab avatud ning paindlikku metoodilist käsitust, et kohendada õpet õpilase vajaduste järgi. Õpilaskeskse võõrkeeleõppe tähtsamad põhimõtted on:

- 1) õpilase aktiivne osalus õppes, tema teadlik ja loov võõrkeele kasutamine ning õpistrateegiate kujundamine;
- 2) keeleõppes kasutatava materjali sisu vastavus õpilase huvidele;
- 3) erinevate aktiivõppevormide (sh paaris- ja rühmatöö) rakendamine;
- 4) õpetaja rolli muutumine teadmiste vahendajast õpilase koostööpartneriks ning nõustajaks teadmiste omandamises;
- 5) õppematerjalide avatus, nende kohandamine ja täiendamine õpilase eesmärkide ning vajaduste põhjal.

Kuna võõrkeel on eelkõige vahend teabe hankimiseks ja selle edastamiseks suhtluses, siis on keeleõppe keskmes teemavaldkonnad, mille kaudu ja piires kujundatakse suhtluspädevust. Need on kõigile võõrkeeltele ühtsed; erinevused teemavaldkondade käsitlemisel tulenevad õppe kestusest ja tundide arvust.

Võõrkeelte integratsioon teiste õppeainetega ning õppimist toetava õpikeskkonna loomine aitavad suhtluspädevuse omandamise kõrval arendada ka maailmapilti, enesehinnangut ning väärtuskäitumist.

1.4 Üldpädevuste kujundamine

Pädevustes eristatakse nelja seotud komponendi - teadmiste, oskuste, väärtushoiakute ja käitumise - õpetamisel on kande roll õpetajal, kelle väärtushinnangud ja enesekehtestamisoskus loovad sobiliku õpikeskkonna ning mõjutavad õpilaste väärtushinnanguid ja käitumist.

Võõrkeeleõpetuse eesmärkides ja tulemustes sisalduvad keelepädevus, kultuuridevaheline pädevus (väärtushinnangud, käitumine) ja õpioskused. Võõrkeeli õpetades kujundatakse kõiki üldpädevusi (väärtuspädevust, sotsiaalset pädevust, enesemääratluspädevust, õpipädevust, suhtluspädevust, matemaatikapädevust, ettevõtlikkuspädevust) seatud eesmärkide, käsitletavate teemade ning erinevate õpimeetodite ja tegevuste kaudu.

Kultuuri- ja väärtuspädevuse arengut toetatakse õpitavaid keeli kõnelevate maade kultuuride tundmaõppimise kaudu. Õpitakse mõistma ja aktsepteerima erinevaid väärtussüsteeme, mis lähtuvad kultuurilisest eripärast.

Sotsiaalne ja kodaniku pädevus. Igapäevastes suhtlussituatsioonides toimetulekuks on lisaks sobivate keelendite valiku kõrval teada õpitavat võõrkeelt kõnelevate maade kultuuritausta ja sellest tulenevaid käitumisreegleid ning ühiskonnas kehtivaid tavasid. Seetõttu on sotsiaalne ja pädevus tihedalt seotud väärtuspädevusega. Sotsiaalse kodanikupädevuse kujundamisele aitavad kaasa erinevad õpitöövormid (nt rühmatöö, projektöpe) ning aktiivne osavõtt õpitava keelega seotud kultuuriprogrammidest.

Enesemääratluspädevus areneb võõrkeeleõppes kasutatavate teemade kaudu. Iseendaga ja inimsuhetega seonduvat saab võõrkeeletunnis käsitleda arutluste, rollimängude ning muude õpitegevuste kaudu, mis aitavad õpilastel jõuda iseenda sügavama mõistmiseni. Oma tugevate ja nõrkade külgede hindamine on tihedalt seotud õpipädevuse arenguga.

Õpipädevust kujundatakse pidevalt erinevaid õpistrateegiaid rakendades (nt teabe otsimine võõrkeelsetest allikatest, sõnaraamatu kasutamine). Olulisel kohal on eneserefleksioon ning õpitud teadmiste ja oskuste analüüsimine (nt Euroopa keelemapi põhimõtetest lähtuvalt).

Suhtluspädevus on võõrkeeleõppe keskne. Võõrkeeleõpetuse eesmärgid lähtuvad otseselt suhtluspädevuse komponentidest ning nende sisust. Hea eneseväljendusoskus, teksti mõistmise ja tekstiloomise on eduka suhtlemise eelduseks võõrkeeltes. Koos suhtluspädevusega arendatakse õppijas oskust võrrelda oma ning võõra kultuuri sarnasusi ja erinevusi, mõista ning väärtustada teiste kultuuride ja keelte eripära, olla salliv ning vältida eelarvamuslikku suhtumist võõrapärasesse. Teiste kultuuride tundmine aitab teadlikumalt tajuda oma keele ja kultuuri spetsiifikat.

Matemaatika-, loodusteaduste- ja tehnoloogilase pädevusega seonduvad võõrkeeled suhtluspädevuse kaudu. Esmalt õpitakse võõrkeeles nt arvutama ning seejärel vastavalt keeleoskuse arengule mõistma erinevate elu- ja tegevusvaldkondade tekste, sh teabegraafikat või muul viisil visuaalselt esitatud teavet. Õpitakse kasutama tehnoloogilisi abivahendeid eri liiki tekste luues, korrigeerides ja esitades.

Ettevõtlikkuspädevus kaasneb eelkõige enesekindluse ja julgusega, mida annab inimesele võõrkeeleoskus. Toimetulek võõrkeelses keskkonnas avardab õppija võimalusi viia ellu oma ideid ja eesmärgid ning loob eeldused koostööks teiste sama võõrkeelt valdavate ea- ja mõttekaaslastega.

1.5 Lõiming

1.5.1 Võõrkeelte valdkonna lõiming teiste ainevaldkondadega

Võõrkeelte ainekavad arvestavad teadmisi, mida õpilane saab õpitava keele maa ja kultuuri kohta teiste ainevaldkondade kaudu. Võõrkeeleõppes kasutatavad materjalid täiendavad teadmisi, mida õpilane omandab teistes õppeainetes, andes õpilasele keelevahendid erinevate valdkondadega seonduvate teemade käsitlemiseks.

Võõrkeelte, ka eesti keele kui teise keele omandamisel tuleks kasutada koostöös teiste ainevaldkondadega keeleoskuse integreeritud õppematerjale, s.o lõimitud aine- ja keeleõpet (LAK-õpe, keelekümblus). Võõrkeeleoskus võimaldab muu hulgas õppijale ligipääsu lisateabeallikatele (teatmeteostele, võõrkeelsele kirjandusele, internetile jt), toetades sel moel materjali otsimist mõne teise õppeaine jaoks.

Võõrkeelte valdkonnal on kõige otsesem seos keele ja kirjandusega, kuna võõrkeeleõppes rakendatakse väga palju emakeeles omandatud ja kantakse seda üle teise kultuurikonteksti.

Keel ja kirjandus. Võõrkeeltele on kõige otsesem seos keele ja kirjandusega, kuna võõrkeeleõppes rakendatakse emakeeles omandatud teadmisi: arendatakse kirjalikku ja suulist eneseväljendusoskust, luuakse tekste ning õpitakse neist aru saama. Kõik need teadmised ja oskused kantakse järgmist keelt õppides üle uude kultuurikonteksti.

Matemaatika. Matemaatikapädevuse arengut toetab numbrite tundmise ja arvutamise kõrval erinevates alustekstides leiduvate sümbolite, graafikute, tabelite ja diagrammide mõistmise ning tõlgendamise oskuse arendamine.

Loodus- ja sotsiaalne. Lõiming kujundatakse erinevate teemavaldkondade ja nendes kasutatavate alustekstide ning õppe kaudu. Võõrkeelte õppes juhitakse õpilasi muu hulgas väärtustama looduslikku mitmekesisust ning vastutustundlikku ja säästvat eluviisi; ära tundma kultuurilist eripära ja järgima üldtunnustatud käitumisreegleid; kujundama oma arvamust ning olema aktiivne ja vastutustundlik kodanik.

Kunstiained. Kunstipädevusega puututakse kokkukultuuriteadlikkuse kujundamise kaudu, õppides tundma erinevate maade kultuurisaavutusi nii teemade, (nt „Riigid ja kultuur“ „Vaba aeg“) kui ka vahetute kunstielamuste kaudu (kino, teater, kontserdid, muusika, näitused, muuseumid jm). Õpilasi suunatakse märkama ja väärtustama erinevaid kultuuritraditsioone ning maailmakultuuri mitmekesisust.

Tehnoloogia. Erinevate teemavaldkondade ja nendes kasutatavate alustekstide ning õppe kaudu teadvustatakse arengusuundumusi, seejuures arutletakse nt tehnoloogia kasutamisega kaasnevate võimaluste ja ohtude üle või tutvutakse eri valdkondade teadussaavutustega.

Kehaline kasvatus. Kehakultuuripädevus seostub võõrkeeltes tervisliku eluviisi ja kehalise aktiivsuse väärtustamisega. Võõrkeeleõppes (nii nagu kehalises kasvatuseski) tuleb sallivalt suhtuda kaaslastesse, järgida ausa mängu reegleid ning teha koostööd.

1.5.2 Läbivate teemade rakendamise võimalusi

Võõrkeelte õppe eesmärgid ja teemad toetavad erinevais kooliastmeis õpi lase algatusvõimet, mõtteaktiivsust ning läbivate teemade omandamist, kasutades selleks sobivaid võõrkeelseid (autentseid) alustekste ning erinevaid pädevusi arendavaid töömeetodeid.

Eelkõige on läbivad teemad seotud järgmiste teemavaldkondadega:

- 1) elukestev õpe ja karjääri planeerimine: „Õppimine ja töö“. Kujundatakse iseseisva õppimise oskus, mis on oluline alus elukestva õppe harjumuste ja hoiakute omandamisel. Erinevate õppevormide kaudu arendatakse õpilaste suhtlus- ja koostööoskusi, mida on muu hulgas vaja tulevases tööelus. Võõrkeelt õppides omandatakse eneseanalüüsiks ja enda tutvustamiseks vajalikku sõnavara, et ennast võõrkeeles esitleda ja oma mõtteid arusaadavalt edasi anda. Õpe võimaldab vahetult kokku puutuda töömaailmaga, nt käivad õpilased ettevõtteis, tutvuvad ainevaldkonnaga seotud ametite, erialade ja edasiõppimisvõimalustega. nii kujuneb oskus koostada õpinguile ja tööle kandideerimiseks vajalikke dokumente;
- 2) keskkond ja jätkusuutlik areng; „Kodukoht Eesti“. Taotletakse õpilase kujunemist sotsiaalselt aktiivseks, vastutustundlikuks ning keskkonnateadlikuks inimeseks, kes hoiab ja kaitseb keskkonda ning, väärtustades jätkusuutlikkust, on valmis leidma vastuseid keskkonna- ja inimarengu küsimustele;
- 3) kodanikualgatus ja ettevõtlikkus: „Mina ja teised. „Igapäevaelu. Õppimine ja töö“, „Kodukoht Eesti“, „Vaba aeg“. Taotletakse õpilase kujunemist aktiivseks ning vastutustundlikuks kogukonna- ja ühiskonnaliikmeks, kes mõistab ühiskonna toimimise põhimõtteid ja mehhanisme ning kodanikualgatususe tähtsust, tunneb end ühiskonnaliikmena ja toetub oma tegevuses riigi kultuuritraditsioonidele ning arengusuundadele;
- 4) kultuuriline identiteet: „Kodukoht Eesti“, „Riigid ja nende kultuur“. Taotletakse õpilase kujunemist kultuuriteadlikuks inimeseks, kes mõistab kultuuri osa inimeste mõtte- ja käitumisladi kujundajana ning kultuuride muutumist ajaloo vältel, kellel on ettekujutus kultuuride mitmekesisusest ja kultuuriga määratud elupraktika eripärast ning väärtustab omakultuuri ja kultuurilist mitmekesisust ning on salliv ja koostööaldis;
- 5) teabekeskkond: „Igapäevaelu. Õppimine ja töö“, „Riigid ja nende kultuur“, „Vaba aeg“. Taotletakse õpilase kujunemist teabeteadlikuks inimeseks, kes tajub ja teadvustab teabekeskonda, suudab seda

kriitiliselt analüüsida ning toimida selles oma eesmärkide ja ühiskonnas omaksvõetud kommunikatsioonieetika järgi;

6) tehnoloogia ja innovatsioon: „Igapäevaelu. Õppimine ja töö“, „Vaba aeg“. Taotletakse õpilase kujunemist uuendusaltiks ja nüüdisaegset tehnoloogiat eesmärgipäraselt kasutada oskavaks inimeseks, kes tuleb toime kiiresti muutuvast tehnoloogilises elu-, õpi- ja töökeskkonnas;

7) tervis ja ohutus: „Mina ja teised“, „Kodu ja lähiümbrus“, „Igapäevaelu“. Õppimine ja töö“.

Taotletakse õpilase kujunemist vaimselt, emotsionaalselt, sotsiaalselt ja füüsiliselt terveks ühiskonnaliikmeks, kes järgib tervislikku eluviisi, käitub turvaliselt ning aitab kaasa tervist edendava turvalise keskkonna kujundamisele;

8) väärtused ja kõlblus. „Mina ja teised“, „Kodu ja lähiümbrus“, „Kodukoht Eestis“, „Igapäevaelu. Õppimine ja töö“, „Riigid ja nende kultuur“, „Vaba aeg“.

Taotletakse õpilase kujunemist kõlbliselt arenenud inimeseks, kes tunneb ühiskonnas üldtunnustatud väärtusi ja kõlbluspõhimõtteid, järgib neid koolis ja väljaspool kooli, ei jää ükskõikseks, kui neid eiratakse, ning sekkub vajaduse korral oma võimaluste piires.

1.6 Õpetegevuse kavandamine ja korraldamine

Õpet kavandades ja korraldades:

1) lähtutakse õppekava alusväärtustest, üldpädevustest, õppeaine eesmärkidest, õppesisust ja oodatavatest õpitulemustest ning toetatakse lõimingut teiste õppeainete ja läbivate teemadega;

2) taotletakse, et õpilase õpikoormus (sh kodutööde maht) on mõõdukas, jaotub õppeaasta ulatuses ühtlaselt ning jätab piisavalt aega puhkuseks ja huvitegevusteks;

3) võimaldatakse õppida üksi ning üheskoos teistega (iseseisvad, paaris- ja rühmatööd), et toetada õpilaste kujunemist aktiivseiks ning iseseisvaks õppijaks;

4) kasutatakse diferentseeritud õppeülesandeid, mille sisu ja raskusaste toetavad individualiseeritud käsitlust ning suurendavad õpimotivatsiooni;

5) rakendatakse nüüdisaegseid info- ja kommunikatsioonitehnoloogial põhinevaid õpikeskkondi ning õppematerjale ja -vahendeid;

6) mitmekesistatakse õpikeskkonda: muuseumid, näitused, teater, kino, kontserdid, arvuti/multimeediaklass, õpilasvahetus, õppereisid, kohtumised õpitavat keelt emakeelena kõnelejatega jne;

7) kasutatakse erinevaid õppemeetodeid, sh aktiivõpet: rollimängud, arutelud, diskussioonid, projektõpe jne.

Õppesisu käsitlemise valiku teeb aineõpetaja arvestusega, et kooliastmeti kirjeldatud õpitulemused, üld- ja valdkonnapädevused ning ainepädevused oleksid saavutatud.

1.7 Hindamise alused

Õpitulemuste hindamise eesmärgid on toetada õpilase arengut, innustada õpilast sihikindlalt õppima, kujundada õpilase enesehinnangut, tekitada huvi võõrkeelte õppimise vastu ja luua seega alus elukestvale võõrkeeleeõppele. Hindamisel lähtutakse põhikooli riikliku õppekava üldosa sätetest. Hinnatakse õpilase teadmisi ja oskusi suuliste vastuste, sh esituste, kirjalike ja/või praktiliste tööde ning praktiliste tegevuste alusel, arvestades õpilaste teadmiste ja oskuste vastavust ainekavas taotletavatele õpitulemustele. Puudustele juhib õpetaja tähelepanu taktitundega, osutades võimalustele neist üle saada.

Õpitulemusi hinnatakse sõnaliste hinnangute ja numbriliste hinnetega. Õpitulemuste kontrollimise vormid peavad olema mitmekesised ning vastavuses õpitulemustega. Õpilane peab teadma, mida ja millal hinnatakse, mis hindamisvahendeid kasutatakse ning mis on hindamise kriteeriumid.

Väärtushinnanguid ja -hoiakuid ning õpioskusi sisaldavate õpitulemuste kohta (nt huvi tundmine, väärtustamine, reeglite järgimine, teatmeallikate kasutamine) antakse tagasisidet. Tagasiside

andmisel (sh keeelistele õpitulemustele) kasutatakse kõrvuti õpetaja hinnangutega õpilaste enesehindamist ja kaaslaste antud hinnanguid, võttes vajaduse korral abiks nt Euroopa keelemapi.

Hindamise korraldus täpsustatakse kooli õppekavas.

1.8 Füüsiline õppekeskkond

Kool korraldab õppe:

1. vajaduse korral rühmades ;
2. klassis, kus on keeleõppe eesmärkide saavutamist toetav ruumikujundus koos vajaliku õppematerjali, sisustuse ja tehniliste abivahenditega 2.

2 Ainekavad

2.1 A-võõrkeel (inglise keel)

2.1.1 Õppe- ja kasvatuseesmärgid

A-võõrkeele õppega kujundatakse ainepädevus, mis sisaldab keelepädevust, väärtushinnanguid ja -hoiakuid ning õpioskusi. Põhikooli lõpuks õpilane:

- 1) saavutab iseseisva keelekasutaja taseme, mis võimaldab selles keeles igapäevastes situatsioonides suhelda ning lugeda ja mõista eakohaseid võõrkeelseid originaaltekste;
- 2) huvitub võõrkeelte õppimisest ja nende kaudu silmaringi laiendamisest;
- 3) omandab oskuse märgata ja väärtustada erinevate kultuuride eripära;
- 4) omandab oskuse edaspidi õppida võõrkeeli ning pidevalt täiendada oma keeleoskust;
- 5) huvitub õpitavat keelt kõnelevatest maadest ja nende kultuurist;
- 6) oskab kasutada eakohaseid võõrkeelseid teatmeallikaid (nt teatmeteoseid, sõnaraamatuid, interneti), et leida vajalikku infot teisteski valdkondades ja õppeainetes.

2.1.2 Õppeaine kirjeldus

A-võõrkeel on enamikule õpilastest esimene kokkupuude teise keele ja kultuuriga, mistõttu üks A-võõrkeele õppe tähtsamaid ülesandeid on äratada õpilastes huvi teiste keelte ja kultuuride vastu ning tekitada võõrkeeleõppeks motivatsiooni. Võõrkeele kui suhtlusvahendi omandamine nõuab pikaajalist pingutust, mis eeldab õppija aktiivset osalust.

Õppija keeleoskuse arengut toetab lõimitud aine- ja keeleõpe. Õpetuses lähtutakse kommunikatiivse õpetuse põhimõtetest. Rõhk on inter-aktiivsel õppimisel ning õpitava keele kasutamisel.

Kommunikatiivne keeleoskus (suhtluspädevus) hõlmab kolme komponenti: keelelist, sotsiolingvistilist ja pragmaatilist. Keeleteadmised ei ole eesmärk omaette, vaid vahend parema keeleoskuse omandamiseks. Keele struktuuri õpitakse kontekstis, järk-järgult jõutakse grammatikareeglite teadliku omandamiseni. Sotsiolingvistilise pädevuse kaudu areneb õppija keelekasutuse olukohasus (viisakusreeglid, keeleregister jm). Pragmaatilise pädevuse kaudu areneb õpilase võime mõista ja luua tekste. Suhtluspädevust arendatakse keeelistele toimingute (kuulamise, lugemise, rääkimise, kirjutamise) kaudu.

Keeleõppe telje moodustavad teemavaldkonnad, mille kaudu ja piires kujundatakse suhtluspädevust. Põhikoolis on teemade käsitlemise lähtekohaks „Mina ja minu lähiümbrus“. Kõigis kooliastmes ning klassides käsitletakse teemasid kõigist teemavaldkondadest, kuid rõhuasetused ja maht on erinevad.

Teemasid käsitledes lähtutakse vastava kooliastme õpilaste kogemustest, huvidest ning vajadustest. Keeletunnis suheldakse peamiselt õpitavas võõrkeeles. Emakeeles võib vajaduse korral selgitusi anda. Oluline on ka õpioskuste arendamine, sealhulgas oskus seada endale õpieesmärke ja analüüsida oma õpitulemusi, kasutades nt Euroopa keelemappi või õpimappi. A-võõrkeeles õppimisel saadud õpioskused aitavad omandada järgmisi võõrkeeli.

Võõrkeelesõppes on kesksel kohal tegevused, mis nõuavad keele eesmärgistatud kasutamist ning lõimivad erinevaid keeleoskuse aspekte. Õpet kavandades lähtutakse didaktikaprintsiipidest (lähemalt kaugemale, tuntult tundmatule, lihtsalt keerulisele, konkreetsele abstraktsele) ning keelekasutuse vajadustest (alustades sagedamini kasutatavatest sõnadest ja vormidest). Kõigis kooliastmes on tähtsosa paaris- ja rühmatööl. Õpilasi suunatakse üha enam tegema eakohast iseseisvat tööd (lugema, infot hankima, projektides osalema jne).

Õpitava võõrkeelega tihedama kontakti loomiseks, suhtluspädevuse ja kultuuriteadlikkuse arendamiseks ergutatakse õpilasi kasutama õpitavat keelt ka väljaspool keeletundi. Selleks sobivad mitmesugused ülesanded, nt iseseisev lugemine, teabe otsimine eri allikaist, õpetaja juhendamisel tehtavad projektitööd, mille käigus rakendatakse kõiki osaoskusi. Õpilaste motiveerimiseks tuleks aidata neil leida kirjasõpru, korraldada õppereise ja õpilasvahetust ning kutsuda keeletundi õpitavat keelt emakeelena kõnelejaid.

Kõigis kooliastmes on vaja õppijat motiveerida ning kujundada temas positiivset hoiakut keeleõppesse. Eduelamuse saavutamiseks luuakse tundides positiivne õhkkond ja väärtustatakse õpilase iga edusammu. Tunnustatakse ka tulemuse saavutamiseks tehtud jõupingutusi. Vigu käsitletakse normaalse keeleõppe osana, nende analüüsimine soodustab õpitava mõistmist ning võimaldab õpilasel oma keelekasutust korrigeerida.

2.2 I kooliaste (3.klass)

2.2.1 Õpitulemused

3. klassi lõpetaja:

- 1) saab aru lihtsatest igapäevastest väljenditest ja lühikestest lausetest;
- 2) kasutab õpitud väljendeid ja lühilauseid oma vajaduste väljendamiseks ning oma lähiümbruse (pere, kodu, kooli) kirjeldamiseks;
- 3) reageerib adekvaatselt väga lihtsatele küsimustele ja korraldustele;
- 4) on omandanud esmased teadmised õpitava keele maast ja kultuurist;
- 5) suhtub positiivselt võõrkeelesõppimisesse;
- 6) kasutab esmaseid õpioskusi (kordamist, seostamist) võõrkeelesõppimiseks;
- 7) oskab õpetaja juhendamisel töötada nii paaris kui ka rühmas.

Keeleoskuse taotletav tase I kooliastme lõpus:

	Kuulamine	Lugemine	Rääkimine	Kirjutamine
Inglise keel	A 1.1-1.2	A 1.1	A 1.1-1.2	A 1.1

Osaoskuste õpitulemused esitatakse punktis 5.

2.2.2 Õppesisu

Teemavaldkonnad:

Mina ja teised. Enese ja kaaslaste tutvustus. Kehaosad.

Kodu ja lähiümbrus. Pereliikmed, kodu asukoht.

Kodukoht Eesti. Riik, pealinn, rahvused; aastaajad, kodukoha kirjeldus.

Igapäevaelu. Õppimine ja töö. Lihtsad tegevused kodus ja koolis ning nende tegevustega seotud

vahendid. Riided, toidud, värvid, numbrid. Lemmikloomad. Numbrid 1-22.

Vaba aeg. Lemmiktegevused ja eelistused. Tegevused, talvised spordialad. Tähtpäevad.

Keeleteadmised

Verbs *be, have*

Nouns singular, plural

Possessive case 's

Personal pronouns (I, you, he, she, it, we, you, they),

Possessive adjectives (my, your, his, her, our, your, their)

Question words (what, who, where, how, whose, why, when)

Prepositions (in, on, under, behind, from, to)

Keeleoskuse taotletav tase 3. klassi lõpus:

	Kuulamine	Lugemine	Rääkimine	Kirjutamine
Inglise keel	A 1.1-1.2	A 1.1	A 1.1-1.2	A 1.1

2.2.3 Õppetegevus

I kooliastmes on oluline mängulisus, suur kaal on salmidel ja lauludel. Rõhk on kuulamisel ning rääkimisel. Omandatakse esmane sõnavara. Õpetaja julgustab õpilasi kasutama õpitud väljendeid ja lühilauseid kontekstis. Õpilased õpivad võõrkeele häälikuid eristama ning omandavad õige hääldusala. Loetakse ja kirjutatakse peamiselt seda, mis on suuliselt juba õpitud. Peamise õpistrateegiana kasutatakse õpitu kordamist ja seostamist. Tunnis juhitakse õpilasi töötama nii paaris kui ka rühmas. Metoodiliste võtete valikul lähtutakse eakohasusest.

Osaoskuste arendamiseks sobivad näiteks:

- 1) teatud sõnale või fraasile reageerimine (käetõstmine, püstitõusmine, esemele või pildile osutamine);
- 2) loetellu sobimatu sõna äratundmine;
- 3) kuuldu põhjal pildi täiendamine;
- 4) tähelepanelikku kuulamist nõudvate mängude mängimine (nt bingo);
- 5) laulude ja luuletuste kuulamine ning nende põhjal ülesande täitmine (nt ridade järjestamine, riimuvate sõnade leidmine);
- 6) dialoogide, laulude ja luuletuste esitamine;
- 7) häälega lugemine;
- 8) rääkimine pildi alusel;
- 9) ära kirja tegemine ja mudeli järgi kirjutamine.

2.2.4 Hindamine

I kooliastmes hinnatakse põhiliselt õpilase kuulatud tekstist arusaamist ja suulist väljendusoskust. Hinnates kasutatakse nii sõnaliselt hinnanguid kui ka numbrilist hindamist viiepallisüsteemis, mis toovad esile õpilase tugevused ja edusammud kõigi osaoskuste kohta. Puudustele juhib õpetaja tähelepanu taktitundeliselt. Õpilane õpib õpetaja juhendamisel ise oma tööle hinnangut andma. Õppetöö vältel toob ta koostöös õpetajaga esile:

- 1) oskused ja teadmised, mis ta on enda arvates hästi omandanud;
- 2) oskused või teadmised, mille omandamiseks peab ta veel tööd tegema.

2.3 II kooliaste (4.-6.klass)

2.3.1 Õpitulemused

6. klassi lõpetaja:

- 1) saab õpitud temaatika piires aru lausetest ja sageli kasutatavatest väljenditest;
- 2) mõistab olulist õpitud temaatika piirides;
- 3) kirjutab lühikesi tekste õpitud temaatika piires;
- 4) tuleb toime teda puudutavates igapäevastes suhtlusolukordades õpitavat keelt emakeelena kõnelejaga;
- 5) teadvustab eakohaselt õpitava maa ja oma maa kultuuri sarnasusi ja erinevusi ning oskab neid arvestada;
- 6) rakendab õpetaja juhendamisel varem omandatud õpioskusi ja -strateegiaid;
- 7) töötab õpetaja juhendamisel iseseisvalt, paaris ja rühmas;
- 8) seab endale õpieesmärke ning hindab koostöös kaaslaste ja õpetajaga oma saavutusi.

Keeleoskuse taotletav tase II kooliastme lõpus:

	Kuulamine	Lugemine	Rääkimine	Kirjutamine
Inglise keel	A 2.2	A 2.2	A 2.2	A 2.2

Osaoskuste õpitulemused esitatakse punktis 5.

2.3.2 Õppesisu

4.klass

I kooliastmes alustatud alateemad jätkuvad osaoskuste arengu põhjal. Neile lisanduvad järgnevad alateemad:

Mina ja teised. Enese tutvustamine. Välimus (kehaosad). Sõbrad. Ühised tegevused. Harrastused.

Kodu ja lähiümbus. Perekond. Lemmikloomad. Kodu: toad, toa sisustus. Kodutööd. Sõidukid.

Kodukoht. Eesti. Loodus. Metsloomad. Ilmastik. Eesti sümboolika. Asukoht.

Riigid ja nende kultuur. Inglismaa: sümboolika, tähtpäevad, kombed, sündmused.

Igapäevaelu. Õppimine ja töö. Tervitusväljendid. Kool ja klass. Lemmikloomad. Kellaajad. Nädalapäevad. Kuude nimetused. Aastaajad. Kool. Õppeained, esemed klassiruumis. Haigused. Toidud, joogid, söömine, tellimine. Poeskäik. Elukutsed. Kohasõnad. Numbrid 1-1000, järgarvud.

Vaba aeg. Suvised harrastused. Talvised harrastused. Lugemine.

Keeleteadmised.

Verbs *be, have*

Singular & plural nouns. Irregular forms of plural.

Possessive case - 's

Verbs. Verb *have/has got, be*.

Present Simple, 3rd person singular. Present Continuous. Be going to.

The Imperative. Construction Let's ...

Personal pronouns (I, you, he, she, it, we, you, they),

Possessive adjectives (my, your, his, her, our, your, their)

Modaalsõna (can / can't)

Prepositions (in, on, under, behind, from, to, in front of, next to, with)

Telling the time (It's, past, to, half, quarter, o'clock)

Question words (what, who, where, how, whose, why, when, what ... like)

Articles a/an

There is .../ There are ...
Adjectives. Comparatives (big, bigger)

Keeleoskuse taotletav tase 4. klassi lõpus:

	Kuulamine	Lugemine	Rääkimine	Kirjutamine
Inglise keel	A 1.2	A 1.2	A 1.2	A 1.2

5.klass

3. ja 4. klassis alustatud alateemad jätkuvad osaoskuste arengu põhjal. Neile lisanduvad järgnevad alateemad:

Mina ja teised. Iseloom. Välimus. Riietus. Hirmud. Suhted lähikondlastega. Ühised tegevused.

Viisakas vestlus söögilauas / sööklas. Enesetunne ja tervis.

Kodu ja lähiümbus. Sugulased. Pereliikmete ametid. Lemmikloomad.

Kodukoht Eesti. Ilm. Loodus. Keskkonnakaitse. Metsloomad. Ilmakaared. Kohanimed.

Riigid ja nende kultuur. Riigid. Keeled. Wales. Iirimaa. Šotimaa. Inglismaa: sümboolika, tähtpäevad, sündmused, kombed, saavutused, ajaloo-ja kultuuritegelased.

Igapäevaelu. Õppimine. Töö. Söögikorrad. Haigused. Ostudialoog. Tee küsimine ja juhatamine.

Turvaline liiklemine. Ametid. Õppeained. Koolisõnavara. Söömine koolis. Kuupäeva kirjutamine.

Ankeedi täitmine. Pileti ostmine. Kellaajad. Sõiduplaan.

Vaba aeg. Huvid. Erinevad vaba aja veetmise viisid. Mängud. Muusikariistad. Kogumine.

Arvutisõnavara.

Keeleteadmised.

Singular & plural nouns. Irregular forms of plural.

The genitive. (*Whose? Tim's, the capital of Estonia*)

Adjectives. Comparatives. Superlatives. Irregular forms of comparatives and superlatives.

Personal pronouns. Demonstrative pronouns (*this, that, these, those*). Indefinite pronouns (*some..., any..., no..., every...*).

Question words (what, who, where, how, whose, why, when, what ... like)

There is .../ There are ...

Verbs *be, have*

Present Simple. Present Continuous. Past Simple. Regular / Irregular verbs (infinitive, past forms)

Cardinal and ordinal numbers (1-1000000).

Prepositions (in, on, under, behind, from, to, in front of, next to, with, opposite, between)

Times of the day. Parts of the day. Days of the week. Months. Seasons.

Countries & languages.

Keeleoskuse taotletav tase 5. klassi lõpus:

	Kuulamine	Lugemine	Rääkimine	Kirjutamine
Inglise keel	A 2.1	A 2.1	A 2.1	A 2.1

6. klass

Eelnevalt alustatud alateemad jätkuvad osaoskuste arengu põhjal. Neile lisanduvad järgnevad alateemad:

Mina ja teised. Kehaosad. Tunded. Isiksus. Iseloom. Suhted sõprade ja lähikondsetega.

Kodu ja lähiümbus. Kodu, koduümbus. Sisustus ja mööbel. Ruumid majas.

Kodukoht Eesti. Majade tüübid. Ökonoomne elustiil. Metsloomad ja putukad. Loodus. Ilm.
Riigid ja nende kultuur. Turismisõnavara. Transport. Geograafia. Kliima. Jaapan. Inglismaa. Uus-Meremaa. Brasiilia. Pariis. Venetsueela. Kanada.
Igapäevaelu. Õppimine ja töö. Õppeained. Tunniplaan. Tegevused koolis. E-maili kirjutamine. Majapidamistööd. Koolikohustused. Toidud. Joogid. Menüüd. Puhkusesõnavara. Töökohad. Ametid ja töö. Sotsiaalsed probleemid. Riided ja aksessuaarid. Poed.
Vaba aeg. Vabaajategevused. Kohad linnas. Kogumine. Huviringid. Kino. Muusika. Sport. Füüsilised tegevused. Võimed. Klassikaline / rockmuusika.

Keeleteadmised.

Present Simple. Present Simple verb endings. Present Continuous. Past Simple (*be, can*). Past Simple. Be going to. Future Simple (*will / won't*). Present Perfect (*just, already, yet*).
 Prepositions of time. Prepositions of place
 Object pronouns.
 Adverbs of frequency. Adverbs of manner.
 Articles
 Modals (*can / can't, should / shouldn't, have to / don't have to, must / mustn't*)
 Countable and uncountable nouns; *some / any / a / an / a lot of / much / many*
 Adjectives. Comparatives. Superlatives. Irregular forms of comparatives and superlatives.

Keeleoskuse taotletav tase 6. klassi lõpus:

	Kuulamine	Lugemine	Rääkimine	Kirjutamine
Inglise keel	A 2.2	A 2.2	A 2.2	A 2.2

2.3.3 Õppetegevused

II kooliastmes julgustab õpetaja õpilast võõrkeeles suhtlema, suurendades suulise suhtluse kõrval järk-järgult kirjalike tööde mahtu. Kuulamis- ja rääkimisoskuse kõrval muutuvad tähtsaks ka lugemis- ja kirjutamisoskus, sh õigekirjaoskuse ja loovuse süstemaatiline arendamine. Jätkub põhisõnavara kiire laiendamine, õpilasi juhatakse iseseisvalt lugema. Oluline on arendada teksti mõistmise oskust. Suulist suhtlemisoskust arendatakse erineva sisuga rühmatöödega, sh mängude ja rollimängudega. Kirjutamisel on oluline tekstiloomisoskuse arendamine. Teemasid käsitledes pööratakse erinevate osaoskuste kaudu tähelepanu teiste kultuuride tundmaõppimisele ning kõrvutamisele oma kultuuriga. Õpilasi harjutatakse kasutama sõnaraamatuid.

Osaoskuste arendamiseks sobivad näiteks:

- 1) eri liiki eakohaste tekstide kuulamine ja lugemine;
- 2) adapteeritud eakohaste tekstide iseseisev lugemine;
- 3) ülesande täitmine kuuldu ja loetu põhjal (nt tabeli täitmine, joonise täiendamine);
- 4) eri liiki etteütlused;
- 5) mudelkirjutamine (nt sõnumid, postkaardid, lühikesed kirjad);
- 6) järjestusülesanded (nt sõnad lauseteks, laused/lõigud tekstiks);
- 7) eakohased projektitööd;
- 8) lühiettekanded (nt projektitööde kokkuvõtted, huvialade tutvustamine);
- 9) rollimängud;
- 10) õppesõnastike kasutamine.

2.3.4 Hindamine

II kooliastmes hinnatakse kõiki osaoskusi kas eraldi või lõimitult. Igal õppeveerandil saab õpilane tagasisidet kas suulise või kirjaliku sõnalise hinnangu või hinde vormis kõigi osaoskuste kohta.

2.4 III kooliaste (7.-9.klass)

2.4.1 Õpitulemused

Põhikooli lõpetaja:

- 1) mõistab endale tuttavatel teemal kõike olulist;
- 2) oskab kirjeldada kogemusi, sündmusi, unistusi ja eesmärke ning lühidalt põhjendada ja selgitada oma seisukohti ning plaane;
- 3) oskab koostada lihtsat teksti tuttavatel teemal;
- 4) saab õpitavat keelt emakeelena kõnelevate inimestega igapäevases suhtlemises enamasti hakkama, tuginedes õpitava keele maa kultuuritavadele;
- 5) tunneb huvi õpitavat keelt kõnelevate maade kultuurielu vastu, loeb võõrkeelsest eakohast kirjandust, vaatab filme ja telesaateid ning kuulab raadiosaateid;
- 6) kasutab võõrkeelseid teatmeallikaid (nt tõlkesõnaraamatut, internetti) vajaliku info otsimiseks ka teistes valdkondades ja õppeainetes;
- 7) töötab iseseisvalt, paaris ja rühmas;
- 8) hindab õpetaja abiga oma tugevaid ja nõrku külgi seatud eesmärkide järgi ning kohandab oma õpistrateegiaid.

I ja II kooliastmes alustatud alateemad jätkuvad III kooliastmes osaoskuste arengu põhjal. Neile lisanduvad õppesisu all klassiti täpsemalt väljatoodud alateemad.

Keeleoskuse taotletav tase III kooliastme lõpus:

	Kuulamine	Lugemine	Rääkimine	Kirjutamine
Inglise keel	B1.2	B1.2	B1.2	B1.2

Osaoskuste õpitulemused esitatakse punktis 5.

2.4.2 Õppesisu

7.klass

3.-6. klassis alustatud alateemad jätkuvad 7. klassis osaoskuste arengu põhjal. Neile lisanduvad järgmised alateemad:

Mina ja teised. Võimed, oskused, tugevused ja nõrkused.

Kodu ja lähiümbrus. Perekondlikud sündmused ja tähtpäevad.

Kodukoht Eesti. Loodus ja looduskaitse; keskkonnahoidlik ja -säästlik käitumine; elu linnas ja maal.

Riigid ja nende kultuur. Õpitava keele kultuuriruumi kuuluvad riigid: USA, Ühendatud Kuningriik, Uus-Meremaa, samuti Hiina.

Igapäevaelu. Õppimine ja töö. Tervislik eluviis ja toitumine, turvalisus; töökohad.

Vaba aeg. Kultuuriline mitmekesisus; kunst, sport, erinevad meediavahendid.

Keeleteadmised.

Tenses - Present Simple, present continuous (+ future meaning), past simple (regular + irregular), present perfect, past continuous; *used to*; *going to / will*

-ing form, *to-* inf., *too*, *enough*

Passive Voice (present simple - past simple)

Time words with the present simple

The definite article

Adverbs, adverbs of frequency

Prepositions of time, prepositions of place, prepositions of movement

Pronouns

Adjectives, possessive adjectives; comparatives, superlatives

Modals. *May*, *can*, *can't*, *could*, *have to*, *don't have to*, *must*, *mustn't*, *should*, *shouldn't*

Nouns. Countable, uncountable; *some/ any/ a/an/*; *a few/ a little*; plurals

Conditionals type 0 and 1

Relatives; *who/ which/ whose/ where*

The imperative

Someone, anyone

Indirect questions

Question Tags

Linkers

Keeleoskuse taotletav tase 7.klassi lõpus:

	Kuulamine	Lugemine	Rääkimine	Kirjutamine
Inglise keel	B1.1	B1.1	B1.1	B1.1

8.klass

3.-7. klassis alustatud alateemad jätkuvad 8. klassis osaoskuste arengu põhjal. Neile lisanduvad järgmised alateemad:

Mina ja teised. Inimestevahelised suhted, viisakusreeglid.

Kodu ja lähiümbus. Vaatamisväärsused.

Kodukoht Eesti. Loodus ja looduskaitse; keskkonnahoidlik ja -säästlik käitumine (ka globaalne);

Riigid ja nende kultuur. Suurbritannia, Iirimaa, Šotimaa, USA, Kanada, Austraalia, Poola, Portugal, Tšiili.

Igapäevaelu. Õppimine ja töö. Õpioskused ja harjumused, töökohad,

Vaba aeg. Kultuuriline mitmekesisus, kunst, õnnetused, puhkusekogemused..

Keeleteadmised.

Tenses - present simple, present continuous, past simple, present perfect, past continuous; *used to*; *going to / will*, past perfect, past perfect continuous

-ing form, *to-* infinitive, bare infinitive

Relatives; relative clauses

The definite, indefinite article

Adverbs, adverbs of frequency

Prepositions of time, prepositions of place, prepositions of movement

Pronouns

Adjectives, possessive adjectives; comparatives, superlatives

Modals. *May*, *can*, *can't*, *could*, *have to*, *don't have to*, *must*, *mustn't*, *should*, *shouldn't*

Comparatives, superlatives

Conditionals type 2 and 3

The Passive Voice

Reported speech: statements, questions, reported orders

Question Tags, short questions,

Linkers

Phrasal verbs: *look, break, bring, get, turn, give, set, carry, hold, make, put, take, come, run.*

Too... / ... enough

I wish / If only

Keeleoskuse taotletav tase 8. klassi lõpus:

	Kuulamine	Lugemine	Rääkimine	Kirjutamine
Inglise keel	B 1.1-1.2	B 1.1-1.2	B 1.1-1.2	B1.1-1.2

9. klass

3.-8. klassis alustatud alateemad jätkuvad 9. klassis osaoskuste arengu põhjal. Neile lisanduvad järgmised alateemad:

Mina ja teised. Inimestevahelised suhted, koostöö, teistega arvestamine, viisakusreeglid.

Kodu ja lähiümbus. Kodukoha vaatamisväärsused ja nende tutvustamine.

Kodukoht Eestis. Loodus ja looduskaitse, keskkonnasäästlik käitumine, probleemid Eestis ja maailmas.

Riigid ja nende kultuur. Mehhiko, Kanada, Šotimaa, India, Türgi, mustlaskultuur, Ühendriigid, Lõuna-Ameerika, Ecuador, Itaalia, Inglismaa, Wales

Igapäevaelu. Õppimine ja töö. Tervislik eluviis ja toitumine; suhtlemine teeninduses; edasiõppimine ja kutsevalik.

Vaba aeg. Kultuuriline mitmekesisus; kirjandus, sport, meediavahendid ja reklaam.

Keeleteadmised.

Present tenses

Stative verbs, phrasal verbs

Adverbs of time, adverbs of frequency

Future tenses

Conditionals Type 2, 3

Past tenses; used to

Modals. Past and perfect modals

Question tags

Comparisons; *too- enough; -ing form/ infinitives*

Order of adjectives

The Passive Voice

Relative clauses, relative pronouns

Adverbs

Reported Speech(I); special introductory verbs; causative form

Would rather

Quantifiers (*some, any, no, a lot of, much, many, (a) little, (a) few, both, neither, all, none, either, each, every*)

Future Perfect, Future Perfect Continuous; linking words/ phrases

Phrasal verbs: *break, build, call, check, bring, carry, come, die, do, draw, give, go, fall, feel, get, hit, hold, keep, knock, look.*

Keeleoskuse taotletav tase 9. klassi lõpus:

	Kuulamine	Lugemine	Rääkimine	Kirjutamine
Inglise keel	B 1.2	B 1.2	B 1.2	B 1.2

2.4.3 Õppetegevused

III kooliastmes arendatakse kõiki osaoskusi võrdselt. Olulisel kohal on sõnavara avardamine ja kinnistamine ning iseseisvate tööharjumuste väljakujundamine. Tunnis suheldakse peaaesjalikult õpitavas võõrkeeles. Õpilast suunatakse õpitavat keelt aktiivselt kasutama nii tunnis kui ka väljaspool tundi. Õpilane õpib lisaks harjumuspärasele tööle õppevahenditega lugema lühemaid adapteerimata ilukirjandus-, teabe-, tarbe- ja meediatekste. Kirjutamisoskuse arendamiseks kasutakse erinevat liiki loovtöid. Tähelepanu pööratakse loovuse arendamisele nii suulises kui ka kirjalikus väljendusoskuses. Õpilased hakkavad lähenema keeleõppele analüüsivalt, õppides kõrvutama eri keelte sarnasusi ja erinevusi ning märkama enda ja teiste keelekasutusvigu. Õpitakse mõistma kultuurierinevusi, neid teadvustama ning nendega arvestama. Õpilane õpib väärtustama mõtteviiside mitmekesisust, avaldama arvamust ning nägema ja arvestama erinevaid seisukohti.

Selleks sobivad näiteks:

- 1) eri liiki eakohaste tekstide kuulamine ja lugemine, sh iseseisev lugemine;
- 2) meedia- ja autentsete audiovisuaalsete materjalide kasutamine (nt ajaleheartiklid, uudised, filmid);
- 3) loovtööd (nt luuletused, lühikirjand, isiklikud kirjad, teadaanded, kuulutused, lühiülevaated);
- 4) lühireferaadid ja lihtsam uurimistöö;
- 5) projektitööd;
- 6) suulised ettekanded (nt projektitööde ja iseseisva lugemise kokkuvõtted);
- 7) rolli- ja suhtlusmängud;
- 8) info otsimine erinevatest võõrkeelsetest teatmeallikatest (nt tõlkesõnaraamat, internet).

2.4.4 Hindamine

III kooliastmes hinnatakse kõiki osaoskusi kas eraldi või integreeritult. Igal õppeveerandil saab õpilane tagasisidet kas suulise või kirjaliku sõnalise hinnangu või hinde vormis kõigi osaoskuste kohta. Soovitav on kasutada ülesandeid, mis hõlmavad erinevaid osaoskusi (nt projektitööd, iseseisev lugemine jmt).

3 B-võõrkeel (saksa keel)

3.1 Üldalused

3.1.1 Õppe- ja kasvatuseesmärgid

Põhikooli B-võõrkeele õpetusega taotletakse, et õpilane:

- 1) saavutab keeleoskuse taseme, mis võimaldab tal igapäevastes suhtlusolukordades toime tulla;
- 2) huvitub võõrkeelte õppimisest ning nende kaudu silmaringi laiendamisest;
- 3) omandab oskuse märgata ja väärtustada erinevate kultuuride eripära;
- 4) tunneb erinevaid võõrkeelte õppimise strateegiaid ning oskab neid iseseisvalt kasutada;
- 5) huvitub õpitavat keelt kõnelevatest maadest ja nende kultuurist;
- 6) oskab kasutada eakohaseid võõrkeelseid teatmeallikaid (nt teatmeteosed, sõnaraamatud, internet), et leida vajalikku infot ka teistes valdkondades ja õppeainetes.

3.1.2 Õppeaine kirjeldus

B-võõrkeele kui teise omandatava võõrkeele õpe võimaldab õpilasel laiendada oma suhtlemisvõimalusi ja kultuurilist silmaringi, tagab juurdepääsu teadmisallikaile ning loob eeldused vahetuks suhtlemiseks, toetab edasisi õpinguid ja tegevust ühiskonnas.

Oluline on erinevate keelte üksteist toetav ja väärtustav õpetamine, aga eriti seoste nägemine A-võõrkeelega.

A-võõrkeelt õppides saadud õpikogemus ja omandatud õpioskused toetavad B-võõrkeele õppimist. Samuti arvestatakse teadmisi, mida õpilane saab õpitava keele maa ja kultuuri kohta teiste õppeainete kaudu.

Võõrkeele kui õppeaine ja suhtlusvahendi omandamine on tegevus, mis nõuab õppijalt pikaajalist pingutust ning aktiivset osalust. Keeletunnis suheldakse peamiselt õpitavas võõrkeeles. Emakeelt võib kasutada vajaduse korral selgituste andmiseks.

Võõrkeeleõppes on kesksel kohal tegevused, mis nõuavad keele eesmärgistatud kasutamist ja lõimivad erinevaid keeleoskuse aspekte.

Õpetuses lähtutakse kommunikatiivse õpetuse põhimõtetest. Kommunikatiivne keeleoskus (suhtluspädevus) hõlmab kolme komponenti: keelelist, sotsiolingvistilist ja pragmaatilist.

Keeleteadmised ei ole eesmärk omaette, vaid vahend parema keeleoskuse omandamiseks. Keele struktuuri õpitakse kontekstis, järk-järgult jõutakse grammatikareeglite teadliku omandamise juurde. Sotsiolingvistilise pädevuse kaudu areneb õppija keelekasutuse olukohasus (viisakusreeglid, keeleregister jm). Pragmaatilise pädevuse kaudu areneb õppija võime mõista ja luua tekste.

Suhtluspädevust arendatakse keeleliste toimingute (kuulamise, lugemise, rääkimise, kirjutamise) kaudu.

Keeleõppe telje moodustavad teemavaldkonnad, mille kaudu ja piires kujuneb suhtluspädevus.

Mõlemas kooliastmetes ja kõigis klassides käsitletakse teemasid kõigist teemavaldkondadest, kuid rõhuasetused ja maht on erinevad. Teemade käsitlemisel lähtutakse õpilaste kogemustest, huvidest ja vajadustest.

Õppetegevusi kavandades lähtutakse didaktilistest põhiprintsiipidest (lähemalt kaugemale, tuntult tundmatule, lihtsalt keerulisele, konkreetset abstraktsele) ning keelekasutuse vajadustest (alustades sagedamini kasutatavatest sõnadest ja vormidest).

Rõhk on interaktiivsel õppimisel ja õpitava keele kasutamisel. Mõlemas kooliastmeis on oluline osa paaris- ja rühmatööl. Õpilasi suunatakse tegema eakohast iseseisvat tööd (lugema, infot hankima, projektides osalema jne).

Suhtluspädevuse ja kultuuriteadlikkuse arendamiseks ergutatakse õpilasi kasutama õpitavat keelt ka väljaspool keeletundi. Motivatsiooni suurendamiseks on soovitatav aidata leida kirjasõpru ning korraldada õppereise, õpilasvahetusi ja kohtumisi õpitavat keelt emakeelena kõnelejatega.

Mõlemas kooliastmeis on oluline õppijat motiveerida ning kujundada temas positiivset hoiakut keeleõppesse. Eduelamuse saavutamiseks luuakse tundides positiivne õhkkond ja väärtustatakse õppija iga edusammu.

Õppimist toetab kujundav hindamine. Igal õppeperioodil saab õpilane tagasisidet kas sõnalise hinnangu või hinde vormis. Tunnustama peab ka tulemuse saavutamiseks tehtud jõupingutusi. Vigu käsitletakse õppeprotsessis normaalse õppimise osana, nende analüüsimine soodustab õpitava mõistmist ning võimaldab õpilasel oma keelekasutusest korrigeerida.

Õpetaja hinnangute kõrval kasutatakse õppes ka enesehindamist ja kaaslaste antud hinnanguid, võttes vajaduse korral abiks nt Euroopa keelemapi.

3.2 6.klass

3.2.1 Õpitulemused

6. klassi lõpetaja:

- 1) saab aru igapäevastest väljenditest ja lühikestest lausetest;
- 2) kasutab õpitud väljendeid ja lühilauseid oma vajaduste väljendamiseks ning oma lähiümbruse (pere, kodu, kool) kirjeldamiseks;
- 3) reageerib adekvaatselt lihtsatele küsimustele ja korraldustele;
- 4) on omandanud esmased teadmised õpitava keele kultuuriruumist;
- 5) rakendab õpetaja juhendamisel varem omandatud õpioskusi ja -strateegiaid;
- 6) seab endale õpieesmärged ning hindab koostöös kaaslaste ja õpetajaga oma saavutusi;
- 7) töötab õpetaja juhendamisel iseseisvalt, paaris ja rühmas.

Keeleoskuse taotletav tase 6. klassi lõpus:

	Kuulamine	Lugemine	Rääkimine	Kirjutamine
Saksa keel	A1.1-A1.2	A1.1-A1.2	A1.1-A1.2	A1.1-A1.2

Osaoskuste õpitulemused esitatakse punktis 5.

3.2.2 Õppesisu

Teemavaldkonnad:

Mina ja teised. Enese ja kaaslaste tutvustus; enesetunne, välimuse kirjeldus, ühised tegevused.

Kodu ja lähiümbrus. Pereliikmed ja sugulased, pereliikmete tegevusalad; kodu asukoht.

Kodukoht Eesti. Riik, pealinn, aastaajad ja ilm.

Igapäevaelu. Õppimine ja töö. Lihtsamad tegevused kodus ja koolis ning nendega seonduvad esemed.

Vaba aeg. Lemmiktegevused ja eelistused.

Keeleteadmised:

Tegusõna. Pööramine olevikus. Reeglipärased, ebareeglipärased tegusõnad, sein/haben.

Modaalverbid können, mögen, möchten, müssen, wollen. Käskiv kõneviis.

Nimisõna. Artikli käänamine, määrav/umbmäärane artikkel. Mitmuse moodustamine. Liitnimisõnad.

Asesõna. Isikuline asesõna. Omastav asesõna.

Omadussõna. Omadussõna käänamine pärast määravat artiklit. Võrdlemine, gut, gern, viel.

Eessõnad. Ajaga seotud eessõnad an, in, um, von bis. Eessõnad kohanimedega in, nach, aus.

Asukohta näitavad eessõnad(wo? + Dativ) an, auf, hinter, neben, über, in, unter, vor, zwischen.

Arvsõnad. Põhiarvsõnad. Järgarvsõnad, kuupäev, aastaarv.

Lauseehitus. Jutustav lihtlause, küsisõnaga küsilause, küsisõnata küsilause.

3.2.3 Õppetegevus

Oluline on äratada huvi uue keele ja kultuuri vastu. Esiplaanil on kuulamis- ja rääkimisoskuse arendamine ning õigete hääldusharjumuste kujundamine. Õpetaja julgustab õpilasi kasutama

õpitud väljendeid ja lühilauseid kontekstis, rakendades aktiivõppemeetodeid ning mängulisust. Lugesoskust arendatakse lihtsate tekstidega ning kirjutamisoskust mudelkirjutamisega. Õpilased kasutavad A-võõrkeele õppimisel omandatud õpioskusi ja -strateegiaid.

Osaoskuste arendamiseks sobivad näiteks:

- 1) kuuldu põhjal pildi joonistamine või täiendamine;
- 2) sobitusülesande lahendamine (nt pildi vastavus kirjeldusele);
- 3) dialoogide, laulude ja luuletuste esitamine;
- 4) rääkimine pildi alusel;
- 5) häälega lugemine;
- 6) lihtsa faktilise info leidmine tekstist;
- 7) mudeli järgi kirjutamine; kaarti ja kutse vormistamine;
- 8) ristsõnad, keelemängud, ka interaktiivsed
- 9) õpiku sõnastiku kasutamine.

3.2.4 Hindamine

II kooliastmes hinnatakse õppe alguses põhiliselt õpilase kuulatud tekstist arusaamist ja suulist väljendusoskust, jõudes õppe edenedes kõigi osaoskuste hindamiseni. Puudustele juhib õpetaja tähelepanu taktitundeliselt. Hinnates kasutatakse hindeid ning suulisi või kirjalikke sõnalisi hinnanguid, mis toovad esile õpilase tugevused ja edusammud.

3.3 7.klass

3.3.1 Õpitulemused

7.klassi lõpetaja:

- 1) saab hakkama igapäevastes suhtlusolukordades õpitavat keelt emakeelena rääkiva kõnelejaga;
- 2) saab õpitud temaatika piires aru lihtsamatest lausetest ja sageli kasutatavatest väljenditest;
- 3) mõistab õpitud temaatika piirides olulist;
- 4) kirjutab lühikesi tekste nagu kiri või email sõbrale õpitud temaatika piires, kus abiks on antud vajalikud märksõnad;
- 5) hangib infot õpetaja poolt antud lihtsamatest võõrkeelsetest infoallikatest;
- 6) teab lihtsamaid fakte õpitava keele maa kultuuriloost;
- 7) tunneb õpitava maa ja oma maa kultuuri erinevusi ning oskab neid arvestada;
- 8) töötab iseseisvalt, paaris ja rühmas, tuginedes etteantud tööjuhenditele;
- 9) hindab õpetaja abiga oma tugevaid ja nõrku külgi seatud eesmärkide järgi ning vajaduse korral kohandab oma õpistrateegiaid.

Keeleoskuse taotletav tase põhikooli lõpus:

	Kuulamine	Lugemine	Rääkimine	Kirjutamine
Saksa keel	A1.2	A1.2	A1.2	A1.2

Osaoskuste õpitulemused esitatakse punktis 5.

3.3.2 Õppesisu

Teemavaldkonnad:

Mina ja teised. Huvid ja võimed, iseloom; tervis; suhted sõpradega.

Kodu ja lähiümbrus. Igapäevased kodused tööd ja tegemised, perekondlikud sündmused ja tähtpäevad.

Kodukoht Eesti. Elu linnas ja maal, minu kodulinn, loodus, ilm.

Riigid ja nende kultuur. Õpitava keele kultuuriruumi kuuluvad riigid; Eesti naaberriikide nimed, ja keeled.

Igapäevaelu. Õppimine ja töö. Koolielu; koolitee; tervislik eluviis, suhtlemine arsti juures;

Vaba aeg. Huvid, erinevad vaba aja veetmise viisid; kultuuriline mitmekesisus.

Keeleteadmised:

Tegusõna. Pööramine olevikus. Reeglipärased, ebareeglipärased tegusõnad, sein/haben.

Modaalverbid können, mögen, möchten, müssen, wollen, sollen. Enesekohased tegusõnad. Käskiv kõneviis. Pööramine lihtminevikus, modaaltepusõnad lihtminevikus. Täismineviku moodustamine. Tegusõna põhivormid.

Nimisõna. Artikli käänamine, määrav/umbmäärane artikkel, eitav vorm kein, pärast dieser, welcher, mancher. Mitmuse moodustamine. Liitnimisõnad.

Asesõna. Isikuline asesõna. Omastav asesõna. Omastava asesõna käänamine. Isikuline asesõna Nominativ, Akkusativ, Dativ. Verben mit Dativ.

Omadussõna. Omadussõna käänamine pärast määravat ja umbmäärast artiklit. Võrdlusastmed, reeglipärased ja ebareeglipärased vormid.

Eessõnad. Ajaga seotud eessõnad an, in, um, von bis. Eessõnad kohanimedega in, nach, aus. Asukohta näitavad eessõnad(wo? + Dativ ja wohin? + Akkusativ) an, auf, hinter, neben, über, in, unter, vor, zwischen; mit+ Dativ, für/ohne + Akkusativ.

Arvsõnad. Põhiarvsõnad. Järgarvsõnad, kuupäev, aastaarv.

Lauseehitus. Jutustav lihtlause, küsisõnaga küsilause, küsisõnata küsilause. Käskiv lause. Liitslause wenn, weil.

3.3.3 Õppetegevus

Õpetuse eesmärk on julgustada õpilast võõrkeeles suhtlema. Kõiki osaoskusi arendatakse võrdselt, suurendades suulise suhtluse kõrval järk-järgult kirjaliku suhtluse mahtu. Õpilast suunatakse õpitavat keelt aktiivselt kasutama nii tunnis kui ka väljaspool tundi. Õpilased õpivad lähenema keeleõppele analüüsivalt, õppides kõrvutama eri keelte sarnasusi ja erinevusi ning märkama enda ja teiste keelekasutusvigu. Teemade käsitlemisel pööratakse tähelepanu kultuuride tundmaõppimisele ja kõrvutamisele oma kultuuriga, rõhutades kõigi kultuuride omanäolisust ja väärtuslikkust. Õpilased mõistavad erinevaid kultuuritavasid ning oskavad neid arvestada. Õpilane õpib väärtustama mõtteviiside mitmekesisust, avaldama oma arvamust ning arvestama erinevate seisukohtadega.

Osaoskuste arendamiseks sobivad näiteks:

- 1) eri liiki eakohaste tekstide kuulamine ja lugemine;
- 2) adapteeritud eakohaste tekstide iseseisev lugemine;
- 3) meedia- ja autentsete audiovisuaalsete materjalide kasutamine (nt uudised, lühifilmid);
- 4) loovtööde kirjutamine (nt sõnumid, postkaardid, isiklikud kirjad, kuulutused, lühiülevaated);
- 5) projektitööd;

- 6) lühiettekanded (nt pildikirjeldus, hobide tutvustamine, projektitööde kokkuvõtted);
- 7) rolli- ja suhtlusmängud;
- 8) info otsimine erinevatest võõrkeelsetest teatmeallikatest (nt sõnaraamatud, internet).

3.3.4 Hindamine

III kooliastmes hinnatakse kõiki osaoskusi kas eraldi või lõimitult. Igal õppeveerandil saab õpilane tagasisidet kas suulise või kirjaliku sõnalise hinnangu või hinde vormis kõigi osaoskuste kohta. Soovitav on kasutada ülesandeid, mis hõlmavad erinevaid osaoskusi (nt projektitööd, iseseisev lugemine jmt).

Töid, mis sisaldavad kõigi osaoskuste kontrolli, on õppeaastas mitte rohkem kui 2.

3.4 8.klass

3.4.1 Õpitulemused

8.klassi lõpetaja:

- 1) saab hakkama igapäevastes suhtlusolukordades õpitavat keelt emakeelena rääkiva kõnelejaga;
- 2) saab õpitud temaatika piires aru lihtsamatest lausetest ja sageli kasutatavatest väljenditest;
- 3) mõistab õpitud temaatika piirides olulist;
- 4) kirjutab lühikesi tekste nagu kiri või email sõbrale õpitud temaatika piires, kus abiks on antud vajalikud märksõnad;
- 5) hangib infot õpetaja poolt antud lihtsamatest võõrkeelsetest infoallikatest;
- 6) teab lihtsamaid fakte õpitava keele maa kultuuriloost;
- 7) tunneb õpitava maa ja oma maa kultuuri erinevusi ning oskab neid arvestada;
- 8) töötab iseseisvalt, paaris ja rühmas, tuginedes etteantud tööjuhenditele;
- 9) hindab õpetaja abiga oma tugevaid ja nõrku külgi seatud eesmärkide järgi ning vajaduse korral kohandab oma õpistrateegiaid.

Keeleoskuse taotletav tase põhikooli lõpus:

	Kuulamine	Lugemine	Rääkimine	Kirjutamine
Saksa keel	A2.1- 2.2	A2.1-2.2	A2.-2.2	A2.1-2.2

Osaoskuste õpitulemused esitatakse punktis 5.

Teemavaldkonnad:

Mina ja teised. Huvid ja võimed, iseloom

Kodu ja lähiümbros. Igapäevased kodused tööd ja tegemised, perekondlikud sündmused ja tähtpäevad.

Kodukoht Eesti. Eesti asukoht ja sümboolika, riigikord, tähtpäevad ja kultuuritavad, ilmastikunähtused, loodus ja käitumine looduses, looduskaitse.

Riigid ja nende kultuur. Õpitavat keelt kõnelevate riikide sümboolika, tähtpäevad ja kombed; mõned tuntumad sündmused ja saavutused

Igapäeva elu. Õppimine ja töö. Tee küsimine ja juhatamine; hügieeni- ja toitumisharjumused ning tervislik eluviis, suhtlemine teeninduses ja arsti juures; ametid.

Vaba aeg. Huvid, erinevad vaba aja veetmise viisid; meediavahendid; reklaam; kultuuriline mitmekesisus.

Keeleteadmised:

Tegusõna. Pööramine olevikus. Reeglipärased, ebareeglipärased tegusõnad, sein/haben. Modaalverbid können, mögen, möchten, müssen, wollen, sollen. Enesekohased tegusõnad. Käskiv kõneviis. Pööramine lihtminevikus, modaaltepusõnad lihtminevikus. Täismineviku moodustamine. Tegusõna põhivormid. Tegusõna rektisioon Akkusativ/Dativ. Plusquamperfekt. Futur I. Infinitiv mit/ohne zu.

Nimisõna. Artikli käänamine, määrav/umbmäärane artikkel, eitav vorm kein, pärast dieser, welcher, mancher. Mitmuse moodustamine. Liitnimisõnad. Genitivi käände kasutamine. Artikli kasutamine, umbmäärane, määrav, nullartikkel.

Asesõna. Isikuline asesõna. Omastav asesõna. Omastava asesõna käänamine. Isikuline asesõna Nominativ, Akkusativ, Dativ. Verben mit Dativ.

Omadussõna. Omadussõna käänamine pärast määravat ja umbmäärast artiklit. Omadussõna ilma lõputa. Võrdlusastmed, reeglipärased ja ebareeglipärased vormid. Võrdlemine als, genauso ... wie,

Eessõnad. Ajaga seotud eessõnad an, in, um, von bis. Eessõnad kohanimedega in, nach, aus. Asukohta näitavad eessõnad(wo? + Dativ ja wohin? + Akkusativ) an, auf, hinter, neben, über, in, unter, vor, zwischen; mit, aus, außer, bei, nach, seit, von, zu + Dativ, für, ohne, bis, durch, entlang, gegen, um + Akkusativ; Präpositionen der Zeit,

Arvsõnad. Põhiarvsõnad. Järgarvsõnad, kuupäev, aastaarv.

Lauseehitus. Jutustav lihtlause, küsisõnaga küsilause, küsisõnata küsilause. Käskiv lause. Liitlause (Hauptsatz/Nebensatz) sidesõnad wenn, weil, denn, dass, deshalb, obwohl, als/wenn, um... zu, kaudne küsimus, kas- küsimus kõrvallauses,

3.4.2 Õppetegevus

Õpetuse eesmärk on julgustada õpilast võõrkeeles suhtlema. Kõiki osaoskusi arendatakse võrdselt, suurendades suulise suhtluse kõrval järk-järgult kirjaliku suhtluse mahtu. Õpilast suunatakse õpitavat keelt aktiivselt kasutama nii tunnis kui ka väljaspool tundi. Õpilased õpivad lähenema keeleõppele analüüsivalt, õppides kõrvutama eri keelte sarnasusi ja erinevusi ning märkama enda ja teiste keelekasutusvigu. Teemade käsitlemisel pööratakse tähelepanu kultuuride tundmaõppimisele ja kõrvutamisele oma kultuuriga, rõhutades kõigi kultuuride omanäolisust ja väärtuslikkust. Õpilased mõistavad erinevaid kultuuritavasid ning oskavad neid arvestada. Õpilane õpib väärtustama mõtteviiside mitmekesisust, avaldama oma arvamust ning arvestama erinevate seisukohtadega.

Osaoskuste arendamiseks sobivad näiteks:

- 1) eri liiki eakohaste tekstide kuulamine ja lugemine; väljavõtted erialastest tekstidest;
- 2) adapteeritud eakohaste tekstide iseseisev lugemine;
- 3) meedia- ja autentsete audiovisuaalsete materjalide kasutamine (nt uudised, lühifilmid);
- 4) loovtööde kirjutamine (nt sõnumid, postkaardid, isiklikud kirjad, kuulutused, lühiülevaated);
- 5) projektitööd; Saksamaa/Austria tutvustamine
- 6) lühiettekanded (nt pildikirjeldus, hobide tutvustamine, projektitööde kokkuvõtted);
- 7) rolli- ja suhtlusmängud;
- 8) info otsimine erinevatest võõrkeelsetest teatmeallikatest (nt sõnaraamatud, internet).

3.4.3 Hindamine

III kooliastmes hinnatakse kõiki osaoskusi kas eraldi või lõimitult. Igal õppeveerandil saab õpilane tagasisidet kas suulise või kirjaliku sõnalise hinnangu või hinde vormis kõigi osaoskuste kohta. Soovitav on kasutada ülesandeid, mis hõlmavad erinevaid osaoskusi (nt projektitööd, iseseisev lugemine jmt).

Töid, mis sisaldavad kõigi osaoskuste kontrolli, on õppeaastas mitte rohkem kui 2.

3.5 9.klass

3.5.1 Õpitulemused

9.klassi lõpetaja :

- 1) tuleb toime igapäevastes suhtlusolukordades õpitavat keelt emakeelena rääkiva kõnelejaga;
- 2) saab õpitud temaatika piires aru lihtsamatest lausetest ja sageli kasutatavatest väljenditest; suudab konteksti abil keeleliselt õigesti reageerida;
- 3) saab õpitud temaatika piirides aru olulisemast;
- 4) kirjutab lühikesi tekste nagu kiri või email sõbrale õpitud temaatika piires, kus abiks on antud vajalikud märksõnad; oskab ette antud märksõnade abil kirjutada lühemat ametlikku kirja/emaili;
- 5) hangib infot õpetaja poolt antud lihtsamatest võõrkeelsetest infoallikatest;
- 6) teab lihtsamaid fakte õpitava keele maa kultuuriloost;
- 7) tunneb õpitava maa ja oma maa kultuuri erinevusi ning oskab neid arvestada;
- 8) töötab iseseisvalt, paaris ja rühmas, tuginedes etteantud tööjuhenditele;
- 9) hindab õpetaja abiga oma tugevaid ja nõrku külgi seatud eesmärkide järgi ning vajaduse korral kohandab oma õpistrateegiaid.

Keeleoskuse taotletav tase põhikooli lõpus:

	Kuulamine	Lugemine	Rääkimine	Kirjutamine
Saksa keel	A 2.2	A2.2	A2.2	A2.2

Osaoskuste õpitulemused esitatakse punktis 5.

3.5.2 Õppesisu

Teemavaldkonnad:

Mina ja teised. Huvid ja võimed, iseloom; tervis; suhted sõpradega ja lähikondsetega.

Kodu ja lähiümbrys. Kodu ja koduümbrys, kodukoha tuntumad vaatamisväärsused; igapäevased kodused tööd ja tegemised, perekondlikud sündmused ja tähtpäevad.

Kodukoht Eesti. Eesti asukoht ja sümboolika, riigikord, tähtpäevad ja kultuuritavad, vaatamisväärsused; elu linnas ja maal; ilmastikunähtused, loodus ja käitumine looduses, looduskaitse.

Riigid ja nende kultuur. Õpitavat keelt kõnelevate riikide sümboolika, tähtpäevad ja kombed; mõned tuntumad sündmused ja saavutused ning nendega seotud nimed ajaloo- ja kultuurivaldkonnast; õpitava keele kultuuriruumi kuuluvad riigid; Eesti naaberriikide ja tuntumate maailmariikide nimed, rahvad ja keeled.

Igapäevaelu. Õppimine ja töö. Hügieeni- ja toitumisharjumused ning tervislik eluviis, suhtlemine teeninduses; ametid ja kutsevalik; õppimisharjumused, kommunikatsioon; keeleõpe. Orienteerumine võõras linnas.

Vaba aeg. Huvid, erinevad vaba aja veetmise viisid; meediavahendid; reklaam; kultuuriline mitmekesisus

Keeleteadmised:

Tegusõna. Pööramine olevikus. Reeglipärased, ebareeglipärased tegusõnad, sein/haben. Modaalverbid können, mögen, möchten, müssen, wollen, sollen. Enesekohased tegusõnad. Käskiv kõneviis. Pööramine lihtminevikus, modaalteigusõnad lihtminevikus. Täismineviku moodustamine. Tegusõna põhivormid. Tegusõna rektisioon Akkusativ/Dativ. Plusquamperfekt. Futur I. Infinitiv mit/ohne zu. Passiv Präsens/Präteritum. Konjunktiv von Modalverben, wäre/hätte, würde + Infinitiv.

Nimisõna. Artikli käänamine, määrav/umbmäärane artikkel, eitav vorm kein, pärast dieser, welcher, mancher. Mitmuse moodustamine. Liitnimisõnad. Genitivi käände kasutamine. Artikli kasutamine, umbmäärane, määrav, nullartikkel.

Asesõna. Isikuline asesõna. Omastav asesõna. Omastava asesõna käänamine. Isikuline asesõna Nominativ, Akkusativ, Dativ. Verben mit Dativ.

Omadussõna. Omadussõna käänamine pärast määravat ja umbmäärast artiklit. Omadussõna ilma lõputa. Võrdlusastmed, reeglipärased ja ebareeglipärased vormid. Võrdlemine als, genauso ... wie, Relativpronomen mit Präpositionen.

Eessõnad. Ajaga seotud eessõnad an, in, um, von bis. Eessõnad kohanimedega in, nach, aus. Asukohta näitavad eessõnad(wo? + Dativ ja wohin? + Akkusativ) an, auf, hinter, neben, über, in, unter, vor, zwischen; mit, aus, außer, bei, nach, seit, von, zu+ Dativ, für, ohne, bis, durch, entlang, gegen, um + Akkusativ; Präpositionen der Zeit,

Arvsõnad. Põhiarvsõnad. Järgarvsõnad, kuupäev, aastaarv.

Lauseehitus. Jutustav lihtlause, küsisõnaga küsilause, küsisõnata küsilause. Käskiv lause. Liitlause (Hauptsatz/Nebensatz) sidesõnad wenn, weil, denn, dass, deshalb, obwohl, als/wenn, um... zu, kaudne küsimus, kas- küsimus kõrvallauses,

Sõnatuletus. Nomen aus Verben, Nomen auf – chen, Adjektive auf – ig, - lich, - isch.

3.5.3 Õppetegevus

Õpetuse eesmärk on julgustada õpilast võõrkeeles suhtlema. Kõiki osaoskusi arendatakse võrdselt, suurendades suulise suhtluse kõrval järk-järgult kirjaliku suhtluse mahtu. Õpilast suunatakse õpitavat keelt aktiivselt kasutama nii tunnis kui ka väljaspool tundi. Õpilased õpivad lähenema keeleõppele analüüsivalt, õppides kõrvutama eri keelte sarnasusi ja erinevusi ning märkama enda ja teiste keelekasutusvigu. Teemade käsitlemisel pööratakse tähelepanu kultuuride tundmaõppimisele ja kõrvutamisele oma kultuuriga, rõhutades kõigi kultuuride omanäolisust ja väärtuslikkust. Õpilased mõistavad erinevaid kultuuritavasid ning oskavad neid arvestada. Õpilane õpib väärtustama mõtteviiside mitmekesisust, avaldama oma arvamust ning arvestama erinevate seisukohtadega.

Osaoskuste arendamiseks sobivad näiteks:

- 1) eri liiki eakohaste tekstide kuulamine ja lugemine;
- 2) adapteeritud eakohaste tekstide iseseisev lugemine; blogi lugemine, oma blogi loomine;
- 3) meedia- ja autentsete audiovisuaalsete materjalide kasutamine (nt uudised, lühifilmid);
- 4) loovtööde kirjutamine (nt sõnumid, postkaardid, isiklikud kirjad, kuulutused, lühiülevaated, kirjand);
- 5) projektitööd; video tegemine – Mein Heimatort
- 6) lühiettekanded (nt pildikirjeldus, hobide tutvustamine, projektitööde kokkuvõtted);
- 7) rolli- ja suhtlusmängud;
- 8) info otsimine erinevatest võõrkeelsetest teatmeallikatest (nt sõnaraamatud, internet).

3.5.4 Hindamine

9.klassis hinnatakse kõiki osaoskusi kas eraldi või lõimitult. Igal õppeveerandil saab õpilane

tagasisidet kas suulise või kirjaliku sõnalise hinnangu või hinde vormis kõigi osaoskuste kohta. Soovitav on kasutada ülesandeid, mis hõlmavad erinevaid osaoskusi (nt projektitööd, iseseisev lugemine jmt).

Töid, mis sisaldavad kõigi osaoskuste kontrolli, on õppeaastas 2.

4 B-võõrkeel (vene keel)

4.1 Üldalused

4.1.1 Õppe- ja kasvatuseesmärgid

Põhikooli B-võõrkeele õpetusega taotletakse, et õpilane:

- 1) saavutab keeleoskuse taseme, mis võimaldab tal igapäevastes suhtlusolukordades toime tulla;
- 2) huvitub võõrkeelte õppimisest ning nende kaudu silmaringi laiendamisest;
- 3) omandab oskuse märgata ja väärtustada erinevate kultuuride eripära;
- 4) tunneb erinevaid võõrkeelte õppimise strateegiaid ning oskab neid iseseisvalt kasutada;
- 5) huvitub õpitavat keelt kõnelevatest maadest ja nende kultuurist;
- 6) oskab kasutada eakohaseid võõrkeelseid teatmeallikaid (nt teatmeteosed, sõnaraamatud, internet), et leida vajalikku infot ka teistes valdkondades ja õppeainetes.

4.1.2 Õppeaine kirjeldus

B-võõrkeele kui teise omandatava võõrkeele õpe võimaldab õpilasel laiendada oma suhtlemisvõimalusi ja kultuurilist silmaringi, tagab juurdepääsu teadmiskallikale ning loob eeldused vahetuks suhtlemiseks, toetab edasisi õpinguid ja tegevust ühiskonnas.

Oluline on erinevate keelte üksteist toetav ja väärtustav õpetamine, aga eriti seoste nägemine A-võõrkeelega.

A-võõrkeelt õppides saadud õpikogemus ja omandatud õpioskused toetavad B-võõrkeele õppimist. Samuti arvestatakse teadmisi, mida õpilane saab õpitava keele maa ja kultuuri kohta teiste õppeainete kaudu.

Võõrkeele kui õppeaine ja suhtlusvahendi omandamine on tegevus, mis nõuab õppijalt pikaajalist pingutust ning aktiivset osalust.

Keeletunnis suheldakse peamiselt õpitavas võõrkeeles. Emakeelt võib kasutada vajaduse korral selgituste andmiseks.

Võõrkeeleõppes on kesksel kohal tegevused, mis nõuavad keele eesmärgistatud kasutamist ja lõimivad erinevaid keeleoskuse aspekte.

Õpetuses lähtutakse kommunikatiivse õpetuse põhimõtetest. Kommunikatiivne keeleoskus (suhtluspädevus) hõlmab kolme komponenti: keelelist, sotsiolingvistilist ja pragmaatilist.

Keeleteadmised ei ole eesmärk omaette, vaid vahend parema keeleoskuse omandamiseks. Keele struktuuri õpitakse kontekstis, järk-järgult jõutakse grammatikareeglite teadliku omandamise juurde. Sotsiolingvistilise pädevuse kaudu areneb õppija keelekasutuse olukohasus (viisakusreeglid, keeleregister jm).

Pragmaatilise pädevuse kaudu areneb õppija võime mõista ja luua tekste.

Suhtluspädevust arendatakse keeleliste toimingute (kuulamise, lugemise, rääkimise, kirjutamise) kaudu.

Keeleõppe telje moodustavad teemavaldkonnad, mille kaudu ja piires kujuneb suhtluspädevus.

Mõlemas kooliastmetes ja kõigis klassides käsitletakse teemasid kõigist teemavaldkondadest, kuid

rõhuasetused ja maht on erinevad. Teemade käsitlemisel lähtutakse õpilaste kogemustest, huvidest ja vajadustest.

Õppetegevusi kavandades lähtutakse didaktilistest põhiprintsiipidest (lähemalt kaugemale, tuntult tundmatule, lihtsalt keerulisele, konkreetset abstraktsele) ning keelekasutuse vajadustest (alustades sagedamini kasutatavatest sõnadest ja vormidest).

Rõhk on interaktiivsel õppimisel ja õpitava keele kasutamisel. Mõlemas kooliastmeis on oluline osa paaris- ja rühmatööl. Õpilasi suunatakse tegema eakohast iseseisvat tööd (lugema, infot hankima, projektides osalema jne).

Suhtluspädevuse ja kultuuriteadlikkuse arendamiseks ergutatakse õpilasi kasutama õpitavat keelt ka väljaspool keeletundi. Motivatsiooni suurendamiseks on soovitatav aidata leida kirjasõpru ning korraldada õppereise, õpilasvahetusi ja kohtumisi õpitavat keelt emakeelena kõnelejatega, kui võimalik.

Mõlemas kooliastmeis on oluline õppijat motiveerida ning kujundada temas positiivset hoiakut keeleõppesse. Eduelamuse saavutamiseks luuakse tundides positiivne õhkkond ja väärtustatakse õppija iga edusammu.

Õppimist toetab kujundav hindamine. Igal õppeperioodil peab õpilane saama tagasisidet kas sõnalise hinnangu või hinde vormis. Tunnustama peab ka tulemuse saavutamiseks tehtud jõupingutusi. Vigu käsitletakse õppeprotsessis normaalse õppimise osana, nende analüüsimine soodustab õpitava mõistmist ning võimaldab õpilasel oma keelekasutusest korrigeerida.

Õpetaja hinnangute kõrval kasutatakse õppes ka enesehindamist ja kaaslaste antud hinnanguid, võttes vajaduse korral abiks nt Euroopa keelemapi.

4.2 II kooliaste

4.2.1 Õpitulemused

6. klassi lõpetaja:

- 1) saab aru igapäevastest väljenditest ja lühikestest lausetest;
- 2) kasutab õpitud väljendeid ja lühilauseid oma vajaduste väljendamiseks ning oma lähiümbruse (pere, kodu, kool) kirjeldamiseks;
- 3) reageerib adekvaatselt lihtsatele küsimustele ja korraldustele;
- 4) on omandanud esmased teadmised õpitava keele kultuuriruumist;
- 5) rakendab õpetaja juhendamisel varem omandatud õpioskusi ja -strateegiaid;
- 6) seab endale õpieesmärged ning hindab koostöös kaaslaste ja õpetajaga oma saavutusi;
- 7) töötab õpetaja juhendamisel iseseisvalt, paaris ja rühmas.

Keeleoskuse taotletav tase 6. klassi lõpus:

	Kuulamine	Lugemine	Rääkimine	Kirjutamine
Vene keel	A2.1	A2.1	A2.1	A2.1

Osaoskuste õpitulemused esitatakse punktis 5.

4.2.2 Õppesisu

6.klass

Teemavaldkonnad:

Mina ja teised. Enese ja kaaslaste tutvustus; enesetunne, välimuse kirjeldus, ühised tegevused;
Keeleteadmised: tähtede omandamine, tähestik ja kirjatähed, õigekiri, pärisnimede kirjutamine, nimisõnade sugu, ainsus-mitmus, asesõnad, omadussõna, arvsõna, ühildamine nimisõnaga

Kodu ja lähiümbros. Pereliikmed ja sugulased, pereliikmete tegevusalad; kodu asukoht;

Keeleteadmised: kohakääne, kelle oma? jaatus-eitus, asesõna, tegusõna pööramine, õigekiri

Kodukoht Eesti. Riik, pealinn, rahvused; aastaajad ja ilm

Keeleteadmised: tegusõnade pööramine, tegusõnade minevik, kohakääne, teiste käänete kasutus, arvsõna, omadussõna ja nimisõna ühildamine, õigekiri

Igapäevaelu. Õppimine ja töö. Lihtsamad tegevused kodus ja kooli ning nendega seonduvad esemed.

Keeleteadmised: millal? järgarvud, eessõnad, arvsõnad, nimisõna ja omadussõna ühildamine, tegusõna pööramine, õigekiri

Keeleteadmised: sidesõnad, tegusõnade olevik ja minevik, arvsõnad, käänamine ainsuses, õigekiri

Vaba aeg. Lihtsamad tegevused ja eelistused

Keeleteadmised: Käänete kasutus, tegusõnade olevik, minevik, ühildamine, lauseehitus, õigekiri

4.2.3 Õppetegevus

Oluline on äratada huvi uue keele ja kultuuri vastu. Esiplaanil on kuulamis- ja rääkimisoskuse arendamine ning õigete hääldusharjumuste kujundamine. Õpetaja julgustab õpilasi kasutama õpitud väljendeid ja lühilauseid kontekstis, rakendades aktiivõppemeetodeid ning mängulisust. Lugemisoskust arendatakse lihtsate tekstidega ning kirjutamisoskust mudelkirjutamisega. Õpilased kasutavad A-võõrkeele õppimisel omandatud õpioskusi ja -strateegiaid.

Osaoskuste arendamiseks sobivad näiteks:

- 1) kuuldu põhjal pildi joonistamine või täiendamine;
- 2) sobitusülesande lahendamine (nt pildi vastavus kirjeldusele);
- 3) dialoogide, laulude ja luuletuste esitamine;
- 4) rääkimine pildi alusel;
- 5) häälega lugemine;
- 6) lihtsa faktilise info leidmine tekstist;
- 7) mudeli järgi kirjutamine;
- 8) õpikusõnastiku kasutamine.

4.2.4 Hindamine

II kooliastmes hinnatakse õppe alguses põhiliselt õpilase kuulatud tekstist arusaamist ja suulist väljendusoskust, jõudes õppe edenedes kõigi osaoskuste hindamiseni. Puudustele juhib õpetaja tähelepanu taktitundeliselt. Hinnates kasutatakse hindeid ning suulisi või kirjalikke sõnalisi hinnanguid, mis toovad esile õpilase tugevused ja edusammud.

4.3 III kooliaste

4.3.1 Õpitulemused

Põhikooli lõpetaja vene keeles:

- 1) tuleb toime teda puudutavates igapäevastes suhtlusolukordades õpitavat keelt emakeelena rääkiva kõnelejaga;
- 2) saab õpitud temaatika piires aru lausetest ja sageli kasutatavatest väljenditest;
- 3) mõistab õpitud temaatika piirides olulist;
- 4) kirjutab lühikesi tekste õpitud temaatika piires;
- 5) hangib infot erinevatest võõrkeelsetest infoallikatest;

- 6) on omandanud esmased teadmised õpitava keele maa kultuuriloost;
- 7) teadvustab eakohaselt õpitava maa ja oma maa kultuuri erinevusi ning oskab neid arvestada;
- 8) töötab iseseisvalt, paaris ja rühmas;
- 9) hindab õpetaja abiga oma tugevaid ja nõrku külgi seatud eesmärkide järgi ning vajaduse korral kohandab oma õpistrateegiaid.

Keeleoskuse taotletav tase põhikooli lõpus:

	Kuulamine	Lugemine	Rääkimine	Kirjutamine
Vene keel	A2.2	A2.2	A2.2	A2.2

Osaoskuste õpitulemused esitatakse punktis 5.

4.3.2 Õppesisu

III kooliastmes alustatud alateemad jätkuvad osaoskuste arengu põhjal. Neile lisanduvad uued alateemad.

7.klass

Mina ja teised. Minu välimus, minu iseloom, minu pere, minu riietus, minu päevarežiim

Keeleteadmised: isikuline asesõna ja selle käänamine, nimisõnade käänamine koos omadussõnadega, omadussõnade ühildamine nimisõnadega

Kodu ja lähiümbrus. Minu korter, minu linn

Keeleteadmised: kohakääne, järgarvud, -ия-lõpulised naissoost sõnad, kuuluvus (kelle oma?), küsimused- Kuhu? Kust? Kus? Õigekiri

Kodukoht Eesti. Minu linn, asukoht, vald, maakond, aadress, visiitkaart

Keeleteadmised: kohakääne, asesõnad, eessõnad, tegusõna pööramine, nimisõna käänamine koos omadussõnaga, arvsõna, õigekiri

Igapäeva elu, õppimine ja töö. Minu riietus, minu menüü, minu kool, minu töö

Keeleteadmised: nimisõna käänamine koos omadussõnaga, järgarvud, omadussõnade võrdlusastmete moodustamine, käskiv kõneviis, tegusõnade pööramine, määrsõna, õigekiri

Vaba aeg. Minu harrastused

Keeleteadmised: enesekohaste tegusõnade pööramine, tegusõnade rektsioon, nimisõnade käänamine koos omadussõnadega, eessõnad, õigekiri

8.klass

Mina ja teised. Suhted sõprade ja lähikondlastega, mida oskan, suudan teha, ankeedi andmed, kuidas olla terve, kehaosad, kergemad terviseprobleemid (peavalu, köha, nohu, palavik jmt)

Keeleteadmised: enesekohased tegusõnad, nimisõnade eesliide, järelliide, tüvi ja lõpp, pööramine, Nimisõnade ja omadussõnade käänamine ainsuses ja mitmuses, tegusõnade rektsioon, õigekiri

Kodu ja lähiümbrus. Kodukoha aadress, koduümbrust kirjeldav sõnavara, kodukoha vaatamisväärsuste tutvustamine

Keeleteadmised: -ь-lõpulised mees- ja naissoost sõnad, -ия-lõpulised naissoost sõnad, -ие-lõpulised kesksõst sõnad, nimisõnade ja omadussõnade käänamine, määrsõnade kasutamine(здесь, тут, там), õigekiri

Kodukoht Eesti. Eesti lühikirjeldus (riigikord, naaberriigid, põhiline sümboolika, põhilised tähtpäevad, mõned tuntumad Eesti vaatamisväärsused, käitumine ja tegevused looduses eri aastaaegadel)

Keeleteadmised: omadussõna ja nimisõna käänamine, tegusõnade rektsioon, omadussõna ühildamine nimisõnadega, soovitud ja nõuanded, sõnarõhu muutumine nimisõnade käänamisel ja tegusõnade vormides, õigekiri

Igapäevaelu, õppimine ja töö. Tee küsimine ja juhatamine (paremale, vasakule, otse jne.), transpordivahendid, liiklusmärgid, teeviidad, koolitee kirjeldus, linnaplaan, teadetebüroo, vajalikud tel. numbrid, riikide koodid, e-posti aadressid, võõrkeele teadmised ja oskused, suhtlemine õpitavat keelt kasutades

Keeleteadmised: kohakääne (kus, kuhu, kustkohast), liikumisverbid, enesekohased tegusõnad, nende pööramine ja minevikuvormid, omadussõnad ja määrsõnad, õigekiri

Vaba aeg. Teater, kino, filmid, filmižanrid, reisimine, erinevate kultuuride eripära mõistmine ja kooseksisteerimise aktsepteerimine, oma eelistuste põhjendamine

Keeleteadmised: järgarvude ühildamine nimisõnadega, aforismid, tsitaadid, annotatsioon, sõnaosad, nimisõnade ja omadussõnade käänamine, tegusõnade pööramine, õigekiri

9.klass

Mina ja teised. Võimed, tugevused ja nõrkused, mida oskan , suudan teha, milles olen tugev/nõrk (sama teiste kohta), sõprus- ja armastussuhted ja nendega seonduvad probleemid

Keeleteadmised: isikulised asesõnad ja nende käänamine, vanus, sünniaasta, järgarvud ja nende käänamine, tegusõnade reksioon, käskiv kõneviis, õigekiri

Kodu ja lähiümbus. Kodu või elukoha sõnavara (korter, maja, oma tuba, sisustus), elukoha ja ümbruse kirjeldus, kohakoha vaatamisväärsuste tutvustamine, pereliikmete kodused tööd ja tegevused

Keeleteadmised: eessõna ja nimisõna käändelised vormid, omadussõnade ühildamine, omadussõnade võrdlusastmed, tegusõnade reksioon, võima/saama/suutma + infinitiiv, tegusõnade aspektid, õigekiri

Kodukoht Eesti. Eesti lühikirjeldus, riigikord, naaberriigid, põhiline sümboolika, kultuuritavad, mõned tuntumad vaatamisväärsused, ilmakaared, loodusrikkused

Keeleteadmised: liikumisverbid eessõnadega ja ilma, tegusõna aspekt, tegusõnade reksioon, käänamine, tegusõna olevik, minevik, tulevik, õigekiri

Riigid ja nende kultuur. Õpitava keele riigi olulisemad sümbolid, põhilised tähtpäevad ja kombed, mõned tuntumad sündmused ja saavutused ja nendega seotud nimed ajaloo ja kultuuri valdkonnast, õpitava keelega seotud kultuuriruumi kuuluvate riikide lühitutvustus (pealinnad, rahvad, keeled, eripära jne.), tuntumate maailmariikide nimed, rahvused, keeled

Keeleteadmised: määrsõnad, arvsõnad, liikumisverbid, liikumisverbid eessõnadega, käänamine, pööramine, ühildamine, tegusõna aspektid, õigekiri

Igapäevaelu, õppimine ja töö. Koolitee ja koolipäeva kirjeldus, kooli ja klassi iseloomustav sõnavara, tunniplaan, koolivaheajad, tuntumad ametid, nendega seotud tegevused, edasiõppe võimalused

Keeleteadmised: Tegusõnade pööramine, tegusõnade minevik, sidesõnad, küsivad ja eitavad asesõnad, küsivad ja eitavad määrsõnad, õigekiri

Vaba aeg. Huvid (sport, filmid, raamatud, internet, meedia, reisimine, teater jmt.), erinevad vaba aja veetmise viisid (üksi, sõpradega, pereliikmetega jne.) ja eelistuste põhjendamine, erinevad spordialad, muusikaliigid jmt., meediavahendid (ajakirjandus, raadio, TV, internet) ja nende eakohased kasutamisevõimalused, meediavahenditest saadav kasu ja võimalikud ohud, erinevate reklaamtekstide mõistmine tarbija seisukohast

Keeleteadmised: arvsõnad, kellaajad, liikumisverbid, kohamäärus, käänamine, pööramine, tegusõna minevik, tegusõna aspektid, lauseõpetus, õigekiri

4.3.3 Õppetegevus

Õpetuse eesmärk on julgustada õpilast võõrkeeles suhtlema. Kõiki osaoskusi arendatakse võrdselt, suurendades suulise suhtluse kõrval järk-järgult kirjaliku suhtluse mahtu. Õpilast suunatakse õpitavat keelt aktiivselt kasutama nii tunnis kui ka väljaspool tundi. Õpilased õpivad lähenema keeleõppele analüüsivalt, õppides kõrvutama eri keelte sarnasusi ja erinevusi ning märkama enda

ja teiste keelekasutusvigu. Teemade käsitlemisel pööratakse tähelepanu kultuuride tundmaõppimisele ja kõrvutamisele oma kultuuriga, rõhutades kõigi kultuuride omanäolisust ja väärtuslikkust. Õpilased mõistavad erinevaid kultuuritavasid ning oskavad neid arvestada. Õpilane õpib väärtustama mõtteviiside mitmekesisust, avaldama oma arvamust ning arvestama erinevate seisukohtadega.

Osaoskuste arendamiseks sobivad näiteks:

- 1) eri liiki eakohaste tekstide kuulamine ja lugemine;
- 2) adapteeritud eakohaste tekstide iseseisev lugemine;
- 3) meedia- ja autentsete audiovisuaalsete materjalide kasutamine (nt uudised, lühifilmid);
- 4) loovtööde kirjutamine (nt sõnumid, postkaardid, isiklikud kirjad, kuulutused, lühiülevaated);
- 5) projektitööd;
- 6) lühiettekanded (nt pildikirjeldus, hobide tutvustamine, projektitööde kokkuvõtted);
- 7) rolli- ja suhtlusmängud;
- 8) info otsimine erinevatest võõrkeelsetest teatmeallikatest (nt sõnaraamatud, internet).

4.3.4 Hindamine

III kooliastmes hinnatakse kõiki osaoskusi kas eraldi või lõimitult. Igal õppeveerandil saab õpilane tagasisidet kas suulise või kirjaliku sõnalise hinnangu või hinde vormis kõigi osaoskuste kohta.

Ülesande eesmärgi järgi hinnatakse kas ühte kindlat või mitut keeleoskuse aspekti (nt sisu, ülesehitust, sõnavara, kõne ladusust, grammatika õigsust).

Töid, mis sisaldavad kõigi osaoskuste kontrolli, on soovitatav III kooliastmes teha mitte rohkem kui 4 õppeaastas. Õpilane seab koostöös õpetajaga endale õpieesmärgid ning annab oma teadmiste ja oskuste hinnangu. Koos kaasõpilastega leiab õpilane, mis on hästi omandatud ja/või mille omandamiseks peab veel tööd tegema. Õpetaja valib töövormid (nt tunni ja/või teema lõpus lühikokkuvõtted, vestlused, eneseanalüüsilehed), mis võimaldavad õpilastel oma tööd analüüsida. Õpilasel peab olema võimalus selgusele jõuda oma keeleoskustasemes.

Õpilane annab õpetaja juhendamisel õppeprotsessile ja oma tööle hinnangu õpitavas võõrkeeles, isegi kui eneseväljendusoskus on piiratud.

5 Keeleoskustasemed A1.1 – C1

Osaoskuste õpitulemused

	KUULAMINE	LUGEMINE	RÄÄKIMINE	KIRJUTAMINE	GRAMMATIKA KORREKTSUS
A1.1	Tunneb väga aeglaselt ja selges sidusas kõnes ära õpitud sõnad ja fraasid; arusaamist toetab pildimaterjal. Reageerib pöördumistele adekvaatselt	Tunneb õpitava keele tähemärke. Tunneb tekstis ära tuttavad nimed, sõnad (sh rahvusvaheliselt kasutatavad) ja fraasid. Loeb sõnu, fraase ja lauseid õpitud	Oskab vastata väga lihtsatele küsimustele ning esitada samalaadseid küsimusi õpitud sõnavara ja lausemallide piires. Vajab vestluskaaslase abi, võib toetuda	Tunneb õpitava keele kirjatähti, valdab kirjutamist, oskab kirjutada fraase ja lauseid ümber kirjutada (ärapäraselt). Oskab kirjutada isikuandmeid (nt vihiku peale).	

	KUULAMINE	LUGEMINE	RÄÄKIMINE	KIRJUTAMINE	GRAMMATIKA KORREKTSUS
	(nt tervitused, tööjuhised). Tunneb rahvusvaheliselt kasutatavaid lähedase hääldusega sõnu (nt hamburger, film, takso, kohv).	sõnavara ulatuses; arusaamist võib toetada pildimaterjal.	emakeelele ja žestidele.	Koostab lühikesi lauseid õpitud mallide alusel.	Kasutab üksikuid äraõpitud tarindeid ja lausemalle, kuid neiski tuleb ette vigu.
A1.2	Saab aru selgelt hääldatud fraasidest, lausetest ja tuttava situatsiooniga seotud lühikestest dialoogidest. Mõistab selgelt ja aeglaselt antud juhiseid ning pöördumisi. Vajab kordamist, osutamist, piltlikustamist vms.	Loeb lühikesi lihtsaid tekste (nt ürituste kavad, postkaardid, meilid, kuulutused, sildid, teeviidad, lühiankeedid, -küsimustikud, -teated, -sõnumid) ja leiab neist vajaliku faktiinfo. Saab aru lihtsatest kirjalikest tööjuhistest. Lugemise tempo on väga aeglane, teksti mõistmiseks võib vaja minna korduvat lugemist. Tekstist arusaamiseks oskab kasutada õpiku sõnastikku.	Oskab lühidalt tutvustada iseennast ja oma ümbrust. Saab hakkama õpitud sõnavara ja lausemallide piires lihtsate dialoogidega; vajab vestluskaaslase abi. Hääldusvead võivad põhjustada arusaamatusi. Kõnes esineb kordusi, katkestusi ja pause.	Oskab lühidalt kirjutada iseendast ja teisest inimesest. Oskab täita lihtsat küsimustikku. Tunneb õpitud sõnavara õigekirja. Kasutab lause alguses suurtähte ja lause lõpus õiget kirjavahemärki.	
A2.1	Mõistab lihtsaid vestlusi ning lühikeste jutustuste, teadete ja sõnumite sisu, kui need on talle tuttavalt teemal, seotud igapäevaste tegevustega ning	Loeb üldkasutatava sõnavaraga lühikesi tavatekste (nt isiklikud kirjad, kuulutused, uudised, juhised, kasutusjuhendid); leiab tekstis sisalduvat infot ja	Oskab lühidalt kirjeldada lähiümbrust, igapäevaseid toiminguid ja inimesi. Kasutab põhisõnavara ja käibefraase, lihtsamaid grammatilisi konstruktsioone	Koostab õpitud sõnavara piires lähiümbruse ja inimeste kirjeldusi. Kirjutab lihtsaid teateid igapäevaeluga seotud tegevustest (nt postkaart,	

	KUULAMINE	LUGEMINE	RÄÄKIMINE	KIRJUTAMINE	GRAMMATIKA KORREKTSUS
	esitatud aeglaselt ja selgelt. Vajab kordamist ja selget hääldust.	saab aru teksti mõttest. Lugemise tempo on aeglane. Tekstist arusaamiseks oskab kasutada koolisõnastikku.	ning lausemalle. Suudab alustada ja lõpetada lühivestlust, kuid ei suuda seda juhtida. Kõne on takerdunud, esineb hääldusvigu.	kutse); koostab lühisõnumeid. Oskab kasutada sidesõnu <i>ja, ning</i> jt. Oskab näidise järgi koostada lühikesi tekste, abivahendina kasutab õpiku- või koolisõnastikku.	Kasutab küll õigesti mõningaid lihtsaid tarindeid, kuid teeb sageli vigu grammatika põhivaras (nt ajab segi ajavormid või eksib aluse ja öeldise ühildumisel); siiski on enamasti selge, mida ta väljendada tahab.
A2.2	Suudab jälgida enda jaoks tuttava valdkonna mõttevahetust ning eristada olulist infot. Saab aru olmesfääris kuulnud üldkeelse suhtluse sisust (nt poes, bussis, hotellis, piletilevis). Vajab sageli kuuldu täpsustamist.	Loeb lihtsaid tavatekste (nt reklaamid, menüüd, ajakavad, ohuhoiatused) tuttavatel teemadel ja saab aru neis sisalduvast infost. Suudab mõnikord aimata sõnade tähendust konteksti toel.	Oskab rääkida oma huvidest ja tegevustest. Tuleb toime olmesfääris suhtlemisega. Oskab väljendada oma suhtumist ja eelistusi. Suudab alustada, jätkata ja lõpetada vestlust tuttavatel teemadel, kuid võib vajada abi. Kasutab õpitud põhisõnavara ja lausemalle valdavalt õigesti; spontaanses kõnes on vigu. Kõne on arusaadav, kuigi esineb hääldusvigu ja sõnade otsimist.	Oskab kirjutada lühikesi kirjeldavat laadi jutukesi oma kogemustest ja ümbritsevast. Koostab lihtsaid isiklikke kirju. Oskab kasutada sidesõnu <i>aga, sest, et</i> jt. Rakendab õpitud õigekirjareegleid (nt algustähe ortograafia, kirjavahemärgid).	
B1.1	Saab aru vahetus suhtlussituatsioonis kuuldu, kui vestlus on tuttavalt igapäevaeluga seotud teemal. Mõistab tele- ja raadiosaadete ning filmide sisu, kui teema on tuttav ja pakub huvi	Loeb ja mõistab mõneleheküljelisi lihtsa sõnastusega faktipõhiseid tekste (nt kirjad, veebiväljaanded, infovoldikud, kasutusjuhendid). Mõistab jutustavat laadi teksti põhiideed	Oskab lihtsate seostatud lausetega rääkida oma kogemustest ja kavatsustest. Suudab lühidalt põhjendada oma seisukohti. On võimeline ühinema vestlusega ja avaldama arvamust, kui kõneaine	Oskab kirjutada õpitud teemadel lühikesi jutustavat laadi tekste, milles väljendab oma tundeid, mõtteid ja arvamusi (nt isiklik kiri, e-kiri, blogi).	

	KUULAMINE	LUGEMINE	RÄÄKIMINE	KIRJUTAMINE	GRAMMATIKA KORREKTSUS
	ning pilt toetab heliteksti. Saab aru loomuliku tempoga kõnest, kui hääldus on selge ja tuttav.	ning suudab jälgida sündmuste arengut. Suudab leida vajalikku infot teatmeteostest ja internetist. Oskab kasutada kakskeelseid tõlkesõnastikke.	on tuttav. Kasutab õpitud väljendeid ja lausemalle õigesti; spontaanses kõnes esineb vigu. Hääldus on selge ja kõne ladus, kuid suhtlust võib häirida ebaõige intonatsioon.	Koostab erinevaid tarbetekste (nt teadaanne, kuulutus). Suhtleb <i>on-line</i> -vestluses (nt MSN). Oskab kasutada piiratud hulgal teksti sidumise võtteid (sidesõnad, asesõnaline kordus).	Oskab üsna õigesti kasutada tüüpkeelendeid ja
B1.2	Saab kuuldust aru, taipab nii peamist sõnumit kui ka üksikasju, kui räägitakse üldlevinud teemadel (nt uudistes, spordireportaažides, intervjuudes, ettekannetes, loengutes) ning kõne on selge ja üldkeelne.	Loeb ja mõistab mõneleheküljelisi selge arutluskäiguga tekste erinevatel teemadel (nt noortele mõeldud meediatekstdid, mugandatud ilukirjandustekstdid). Suudab leida vajalikku infot pikemast arutlevast laadi tekstist. Kogub teemakohast infot mitmest tekstist. Kasutab erinevaid lugemisstrateegiaid (nt üldlugemine, valiklugemine). Tekstides esitatud detailid ja nüansid võivad jääda selgusetuks.	Oskab edasi anda raamatu, filmi, etenduse jms sisu ning kirjeldada oma muljeid. Tuleb enamasti toime vähem tüüpilistes suhtlusolukordades. Kasutab põhisõnavara ja sagedamini esinevaid väljendeid õigesti; keerukamate lausestruktuuride kasutamisel tuleb ette vigu. Väljendab ennast üsna vabalt, vajaduse korral küsib abi. Hääldus on selge, intonatsiooni- ja rõhuvead ei häiri suhtlust.	Oskab koostada eri allikatest pärineva info põhjal kokkuvõtte (nt lühiülevaade sündmustest, isikutest). Oskab kirjeldada tegelikku või kujuteldavat sündmust. Oskab isiklikus kirjas vahendada kogemusi, tundeid ja sündmusi. Oskab kirjutada õpitud teemal oma arvamust väljendava lühikirjandi. Oma mõtete või arvamuste esitamisel võib olla keelelisi ebatäpsusi, mis ei takista kirjutatu mõistmist.	moodustusmalle. Kasutab tuttavat olukorras grammatiliselt üsna õiget keelt, ehkki on märgata emakeele mõju. Tuleb ette vigu, kuid need ei takista mõistmist.
B2.1	Saab aru nii elavast suulisest kõnest kui ka helisalvestistest	Loeb ja mõistab mitmeleheküljelisi tekste (nt artiklid,	Esitab selgeid üksikasjalikke kirjeldusi üldhuvitavatel	Kirjutab seotud tekste konkreetsetel ja üldisematel	

	KUULAMINE	LUGEMINE	RÄÄKIMINE	KIRJUTAMINE	GRAMMATIKA KORREKTSUS
	konkreetsetel ja abstraktsetel teemadel, kui kuuldu on üldkeelne ja suhtlejad on rohkem kui kaks. Saab aru loomuliku tempoga kõnest.	ülevaated, juhendid, teatme- ja ilukirjandus), mis sisaldavad faktiinfot, arvamusi ja hoiakuid. Loeb ladusalt, lugemissõnavara on ulatuslik, kuid raskusi võib olla idioomide mõistmisega. Oskab kasutada ükskeelset seletavat sõnaraamatut.	teemadel. Oskab põhjendada ja kaitsta oma seisukohti. Oskab osaleda arutelus ja kõnevooru üle võtta. Kasutab mitmekesisist sõnavara ja väljendeid. Kasutab keerukamaid lausestruktuure, kuid neis võib esineda vigu. Kõne tempo on ka pikemate kõnelõikude puhul üsna ühtlane; sõna- ja vormivalikuga seotud pause on vähe ning need ei sega suhtlust. Intonatsioon on enamasti loomulik.	teemadel (nt seletuskiri, uudis, kommentaar). Põhjendab oma seisukohti ja eesmäärke. Oskab kirjutada kirju, mis on seotud õpingute või tööga. Eristab isikliku ja ametliku kirja stiili. Oskab korduste vältimiseks väljendust varieerida (nt sünonüümid). Võib esineda ebatäpsusi lausestuses, eriti kui teema on võõras, kuid need ei sega kirjutatu mõistmist.	
B2.2	Suudab jälgida abstraktset teemakäsitlust (nt vestlus, loeng, ettekanne) ja saab aru keeruka sisuga mõttevahetusest (nt väitlus), milles kõnelejad väljendavad erinevaid seisukohti. Mõistmist võivad takistada tugev taustamüra, keelenaljad, idioomid ja keerukad tarindid.	Suudab lugeda pikki ja keerukaid, sh abstraktseid tekste, leiab neist asjakohase teabe (valiklugemine) ning oskab selle põhjal teha üldistusi teksti mõtte ja autori arvamuse kohta. Loeb iseseisvalt, kohandades lugemise viisi ja kiirust sõltuvalt tekstist ja lugemise eesmärgist. Raskusi võib olla	Väljendab ennast selgelt, suudab esineda pikemate monoloogidega. Suhtleb erinevatel teemadel, oskab vestlust juhtida ja anda tagasisidet. On võimeline jälgima oma keelekasutust, vajaduse korral sõnastab öeldu ümber ja suudab parandada enamiku vigadest. Oskab valida sobiva keeleregistri. Kõnerütmis ja -tempos on	Oskab kirjutada esseed: arutluskäik on loogiline, tekst sidus ja teemakohane. Oskab refereerida nii kirjalikust kui ka suulisest allikast saadud informatsiooni. Kasutab erinevaid keeleregistreid sõltuvalt adressaadist (nt eristades isikliku, poolametliku ja ametliku kirja stiili). Lausesiseseid kirjavahemärke kasutab enamasti	Valdab grammatikat küllaltki hästi. Ei tee vääritimõistmist põhjustavaid vigu. Aeg-ajalt ettetulevaid vääratusi, juhuslikke vigu ning lauseehituse lapsusi suudab enamasti ise parandada.

	KUULAMINE	LUGEMINE	RÄÄKIMINE	KIRJUTAMINE	GRAMMATIKA KORREKTSUS
		idioomide ja kultuurisidusate vihjete mõistmisega.	tunda emakeele mõju.	reeglipäraselt.	
C1	Mõistab pingutuseta ka abstraktsetel ja tundmatutel teemadel kuuldut (nt film, pikem vestlus, vaidlus). Suudab kriitiliselt hinnata kuuldu sisu ning tõstatatud probleeme. Mõistmist võivad raskendada haruldased idioomid, võõras aktsent, släng või murdekeel.	Loeb pikki keerukaid erineva registri ja esisuslaadiga tekste. Loeb kriitiliselt, oskab ära tunda autori hoiakud, suhtumise ja varjatult väljendatud mõtted. Stiilinüanssidest, idiomaatikast ning teksti keerukatest üksikasjadest arusaamine võib nõuda kõrvalist abi (nt sõnastik, emakeelekõneleja nõuanne).	Väljendab ennast ladusalt ja spontaanselt. Suudab raskusteta ja täpselt avaldada oma mõtteid ning arvamusi erinevatel teemadel. Keelekasutus on paindlik ja loominguline. Suudab saavutada suhtluseesmäärke. Sõnavara on rikkalik, võib esineda üksikuid vigu sõnade semantilistes seostes, rektsioonistruktuurides ja sõnajärjes.	Oskab kirjutada põhjalikku ülevaadet mitmest kirjalikust allikast saadud teabe põhjal (nt retsensioon, arvustus). Suudab toimetada kirjalikke tekste. Oskab kirjutada loogiliselt üles ehitatud kirjeldavaid, jutustavaid ja arutlevaid tekste, mis tekitavad huvi ning mida on hea lugeda. Võib esineda juhuslikke õigekirja- ja interpunktsioonivigu.	Kasutab grammatiliselt õiget keelt, vigu tuleb ette harva ning neid on raske märgata.